

BIM – CYFROWA REWOLUCJA W BUDOWNICTWIE

- Trzecie podejście do rozdziału zawodów architekta i inżyniera budownictwa •
- Lublin w ciągłej budowie • Do dziś pamiętam jedno z pytań egzaminacyjnych •

LUBELSKA OKRĘGOWA IZBA INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

20-150 Lublin, ul. Bursaki 19

tel./fax 81 534-78-12

www.lub.piib.org.pl

e-mail: lub@piib.org.pl

Biuro czynne: poniedziałek, środa, czwartek,

piątek w godz. 8.00–16.00;

wtorek w godz. 9.00–17.00

Przewodnicząca Okręgowej Rady

tel. 81 534-78-11

Biuro w Lublinie:

Dyrektor biura – tel. 81 534-78-13

Sekretariat biura – tel. 81 534-78-12

Główna księgową – tel. 81 534-78-14

Sekcja księgowości – tel. 81 741-40-95

Sekcja spraw członkowskich – tel. 81 534-78-16

Sekcja szkolenia – tel. 81 534-78-17

Sekcja uprawnień budowlanych

– tel. 81 741-41-83

Sekcja obsługi organów Izby – tel. 81 534-78-15

Biuro terenowe w Białej Podlaskiej

21-500 Biała Podlaska, ul. Narutowicza 10

(Dom Technika NOT Oddział Regionalny),

pok. nr 2 (I piętro)

Terminy dyżurów: w poniedziałki i czwartki

w godz. 11.00–14.00; w środy w godz. 9.00–13.00

biala@lub.piib.org.pl

tel. 83 343-62-05; fax 83 343-60-08

Biuro terenowe w Chełmie

22-100 Chełm, ul. Lwowska 51/1, Budynek ChSM

Terminy dyżurów: we wtorki w godz. 9.00–12.00;

w środy i czwartki w godz. 15.00–18.00

chelm@lub.piib.org.pl; tel. 82 563-36-59

Biuro terenowe w Zamościu

22-400 Zamość, ul. Rynek Wielki 6

(Dom Technika NOT)

Terminy dyżurów: we wtorki i środy

w godz. 11.00–14.00; w piątki w godz. 10.00–13.00

zamosc@lub.piib.org.pl;

tel. 84 639-10-28

*Radosnych Świąt Bożego Narodzenia,
pełnych życzliwości i spędzonych w gronie bliskich
oraz pomyślności i sukcesów w 2019 roku*

*życzy
Okręgowa Rada
Lubelskiej Okręgowej
Izby Inżynierów Budownictwa*

SPIS TREŚCI

Nasi w strukturach PIIB	4
Trzecie podejście do rozdziału zawodów architekta i inżyniera budownictwa	5
Dzień Budowlanych w Lubelskiej OIIB	8
Do dziś pamiętam jedno z pytań egzaminacyjnych	9
Spotkanie informacyjno-szkoleniowe KKK i okręgowych komisji kwalifikacyjnych	10
Lublin w ciągłej budowie	11
BIM – Cyfrowa rewolucja w budownictwie	14
III Zawody Wędkarskie o Puchar Przewodniczącej LOIIB	19
Uprawnienia budowlane bez tajemnic	21
Sędziowie i rzecznicy na szkoleniu	23
Specustawa mieszkaniowa	24
Dzień Budowlanych w LOIIB w obiektywie	28

Wydawca

Lubelska Okręgowa Izba
Inżynierów Budownictwa
20-150 Lublin, ul. Bursaki 19
tel./fax 81 534-78-12
www.lub.piib.org.pl
e-mail: lub@piib.org.pl

Redakcja

20-150 Lublin
ul. Bursaki 19
tel. 81 741-41-84

Redaktor naczelna

Urszula Kieller-Zawisza
tel. 81 741-41-84
e-mail: u.kieller@lub.piib.org.pl

Rada programowa

Janusz Iberszer – przewodniczący
Wiesław Nurek – wiceprzewodniczący
Jerzy Adamczyk – sekretarz
Wiesław Bocheńczyk
Tomasz Grzeszczak
Jerzy Kamiński
Edward Partyka
Andrzej Pichla
Wiesław Pomykała
Ryszard Siekierski

Skład i druk

Drukarnia ALF-GRAF
ul. Abramowicka 6, 20-442 Lublin
tel./fax 81 532-15-12
e-mail: info@alfgraf.com.pl

**Redakcja zastrzega sobie prawo
skracania i adiustacji
publikowanych tekstów.**

Lubelski Inżynier BUDOWNICTWA
dostępny jest także w wersji elektronicznej
na stronie internetowej LOiIB:
www.lub.piib.org.pl

Na okładce:

**Budowa drogi
ekspresowej S17
z Warszawy do
Lublina**

Szanowne Koleżanki, Szanowni Koledzy

Zbliżamy się do końca 2018 r., obfitującego w liczne, ważne dla nas i naszego samorządu, wydarzenia. Świętowaliśmy 100-lecie odzyskania przez Polskę niepodległości, a w Izbie był to rok wyborczy i rozpoczęliśmy V kadencję działalności, w Ministerstwie Inwestycji i Rozwoju trwają prace nad projektem, a raczej kolejnymi projektami ustaw dotyczących inżynierów budownictwa i architektów. W bieżącym roku mi-

nęło także 90 lat od wprowadzenia w życie pierwszego prawa budowlanego, które stanowiło rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli.

Ta ostatnia rocznica sprzyja refleksjom na temat naszej pracy i roli inżyniera w procesie inwestycyjnym. Zawód inżyniera budownictwa jest zawodem zaufania publicznego. Co to oznacza? Wykonując naszą pracę realizujemy zadania o szczególnym znaczeniu z punktu widzenia interesu publicznego. Konstrukcje, które projektujemy i budową, których kierujemy, muszą być przede wszystkim bezpieczne, ale również funkcjonalne i estetyczne. Wykonujemy zatem piękny, ale bardzo trudny zawód, wymagający rozległej wiedzy, obciążony ogromną odpowiedzialnością. Realizujemy konstrukcje zarówno wielkie i spektakularne, jak i małe, wszystkie są równie ważne. Postęp wiedzy i nauki, a tym samym techniki daje nam nowe możliwości. Dysponujemy zaawansowanymi narzędziami do projektowania, przy pomocy których analizujemy skomplikowane konstrukcje, podczas realizacji inwestycji używamy nowoczesnego sprzętu budowlanego, stosujemy nowe technologie. Wykonując naszą pracę nie ograniczamy się jedynie do rozwiązywania zagadnień czysto technicznych. Rozpatrujemy nasze obiekty w aspekcie środowiskowym i społecznym, zarządzamy dużymi projektami i budowami. Efekty naszej pracy widoczne są w przestrzeni w postaci budynków mieszkalnych i przemysłowych, dróg, mostów, linii kolejowych, stadionów itp.

Niestety, w wielu przypadkach rola inżynierów budownictwa nie jest wystarczająco ceniona przez społeczeństwo w porównaniu do innych zawodów technicznych. My sami, bardzo często traktujemy nasze osiągnięcia jako oczywiste i nie mówimy o nich, a powinniśmy. Warto powrócić także do dobrych praktyk, w ramach których zapraszano projektanta na otwarcie inwestycji.

Jak wspominałam na wstępie, w Ministerstwie Inwestycji i Rozwoju trwają prace nad ustawą dotyczącą naszego samorządu. PIIB przedłożyła kolejne uwagi i opinie do projektów. Sytuacja budzi coraz większe kontrowersje w środowisku. Zachęcam Państwa do śledzenia na bieżąco informacji zamieszczanych na naszej stronie internetowej.

Z okazji zbliżających się Świąt Bożego Narodzenia oraz Nowego Roku 2019 życzę wszystkim Koleżankom i Kolegom, członkom Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa oraz Waszym Rodzinom, wszelkiej pomyślności w życiu prywatnym i zawodowym.

mgr inż. JOANNA GIEROBA

**Przewodnicząca Okręgowej Rady
Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa**

Nasi w strukturach PIIB

Przedstawiciele Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa uczestniczą w pracach krajowych organów statutowych oraz w komisjach i zespołach Krajowej Rady PIIB.

Po XVII Krajowym Zjeździe Sprawozdawczo-Wyborczym PIIB i przeprowadzonych wyborach oraz po powołaniu do życia przez Krajową Radę PIIB komisji i zespołów, nasze koleżanki i koledzy biorą aktywny udział w pracach, mających istotny wpływ na funkcjonowanie samorządu zawodowego inżynierów budownictwa oraz każdego z jego członków.

Do Krajowej Rady PIIB zostali wybrani: Joanna Gieroba i Wojciech Szewczyk. Do Krajowego Sądu Dyscyplinarnego – Andrzej Leniak, natomiast w Krajowej Komisji Rewizyjnej pracuje Leszek Boguta. W Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej działa Tomasz Grzeszczak. We wrześniu 2018 r. Krajowa Rada powołała do życia komisje i zespoły, do których także zostali wybrani przedstawiciele LOIIB. Udział naszych koleżanek i kolegów we wszystkich komisjach i zespołach przedstawia się następująco:

w Komisji Medalu Honorowego pracuje Wojciech Szewczyk; w Komisji Prawno-Regulaminowej – Zbigniew Szczęśniak; w Komisji Wnioskowej – Teresa Stefaniak; w Komisji ds. Etyki – Dariusz Flak; w Komisji ds. współpracy z samorządami zawodów zaufania publicznego – Władysław Rawski; w Komisji ds. współpracy ze stowarzyszeniami naukowo-technicznymi – Joanna Gieroba; w Komisji Ustawicznego Doskonalenia Zawodowego – Andrzej Pichla, w Komisji ds. komunikacji społecznej – Tomasz Grzeszczak i w Zespole ds. BIM – Jerzy Adamczyk.

Życzymy efektywnej pracy i sukcesów!

Joanna Gieroba
Krajowa Rada
Komisja ds. współpracy ze
stowarzyszeniami naukowo-technicznymi

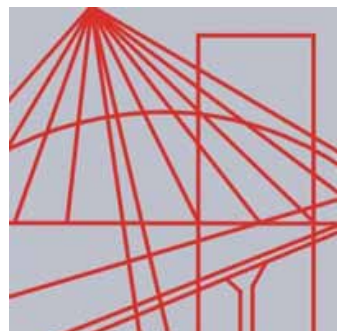
Wojciech Szewczyk
Krajowa Rada
Komisja Medalu Honorowego

Andrzej Leniak
Krajowy Sąd Dyscyplinarny

Leszek Boguta
Krajowa Komisja Rewizyjna

P O L S K A I Z B A
I N Ż Y N I E R Ó W
B U D O W N I C T W A

Tomasz Grzeszczak
Krajowa Komisja Kwalifikacyjna
Komisja ds. komunikacji społecznej

Zbigniew Szczęśniak
Komisja Prawno-Regulaminowa

Teresa Stefaniak
Komisja Wnioskowa

Dariusz Flak
Komisja ds. Etyki

Władysław Rawski
Komisja ds. współpracy z samorządami
zawodów zaufania publicznego

Andrzej Pichla
Komisja Ustawicznego Doskonalenia
Zawodowego

Jerzy Adamczyk
Zespół ds. BIM

Trzecie podejście do rozdziału zawodów architekta i inżyniera budownictwa

Ministerstwo Inwestycji i Rozwoju przedstawiło po raz kolejny już w tym roku projekty ustaw regulujące sposób wykonywania naszego zawodu. Trzy z nich, tj. projekty z 10 lipca, 24 lipca oraz 1 października 2018 r. zakładają rozdział zawodów architekta i inżyniera budownictwa. Każdy z nich obarczony jest tą samą zasadniczą wadą – ulega naciskom części środowiska architektów, wspieranych przez niedawno powstały Narodowy Instytut Architektury i Urbanistyki, mającym na celu umożliwienie im pełnienia specyficznej roli w procesie budowlanym. Realizacja tego zamierzenia odbywa się kosztem bezpieczeństwa publicznego i poprzez wprowadzanie dodatkowych barier w prowadzeniu działalności przez inżynierów budownictwa.

Najdalej w tym zakresie poszły projekty ustaw o naszych zawodach z dnia 10 lipca br., w których zakładano uregulowanie sposobu wykonywania zawodu inżyniera budownictwa w ustawie o architektach. Była to brawurowa próba znacznego ograniczenia wykonywania zawodu przez inżynierów na rzecz architektów, polegająca na upoważnieniu architekta do samodzielnego projektowania obiektów w dziedzinach, w których nie posiada on wykształcenia, ani tym bardziej uprawnień budowlanych, m.in. takich jak: mosty, drogi, wiadukty, estakady, budowle hydrotechniczne.

Od kilku miesięcy trwa więc maraton opiniowania oraz roboczych konsultacji kolejnych projektów, zarówno w rozmowach dwu-, jak i trójstronnych, tj. z udziałem obu samorządów zawodowych i przedstawicieli ministerstwa. PIIB aktywnie uczestniczy w opiniowaniu nie tylko dotychczasowych oficjalnych projektów, ale także w roboczych prekonsultacjach, o których informowaliśmy na stronie PIIB (www.piiib.org.pl). Efektem tych rozmów były przedstawione do konsultacji publicznych projekty ustaw o naszych zawodach z dnia 1 października br. W projektach tych, co prawda odstąpiono od zasady regulowania zawodu inżyniera budownictwa w ustawie o architektach, jak i uwzględniono kilka innych naszych zastrzeżeń, jednak nadal znajdują się w nich zapisy budzące wiele kontrowersji.

Po pierwsze, sztuczny i naszym zdaniem niepotrzebny podział, jaki przyjął projektodawca przepisów, na dwa odrębne projekty ustaw o zawodach (oraz dodatkowo trzeci równoległy projekt ustawy wprowadzającej oba ww. projekty do porządku prawnego) skutkuje tym, że **w projekcie ustawy o architektach próbuje się opisać sposób kierowania budową lub robotami budowlanymi przez architekta „na siłę”. Zamiast precyzyjnego wskazania zakresu pełnienia tej funkcji, projektodawca objął nią wszystko, co nie jest zastrzeżone dla innych zawodów.** Takie uregulowanie przede wszystkim stwarza ryzyko dla bezpieczeństwa realizacji obiektów budowlanych, a przy okazji przyczyni się do problemów praktycznych w zakresie odpowiedzialności dyscyplinarnej architektów.

O ile, w projekcie ustawy o architektach zawarto jednoznaczną regulację o możliwości kierowania przez architekta budową lub robotami budowlanymi, to adekwatnego zapisu brakuje w projekcie ustawy o inżynierach budownictwa.

Po drugie, projekt ustawy o inżynierach budownictwa zakłada **nałożenie na inżyniera realizującego projekty architektoniczne niewielkich obiektów budowlanych, np. garaży, czy budynków gospodarczych, dodatkowy obowiązek biurokratyczny w postaci konieczności zawiadomienia o tym fakcie okręgową izbę architektów.** To rozwiązanie wprowadza więc dodatkowe obciążenia w wykonywaniu działalności gospodarczej przez inżynierów budownictwa. Przede wszystkim jednak projektodawca nie uzasadnia, co jest celem tego zabiegu i jakie ma przynieść korzyści społeczne.

Po trzecie, projekt ustawy wprowadzającej ustawy o architektach oraz o inżynierach budownictwa zakłada **dalsze zwiększenie obowiązków kierownika budowy**, osoby z największymi dotąd obowiązkami wśród osób wykonujących samodzielne funkcje techniczne w budownictwie. Kierownik budowy zostanie bowiem obciążony zadaniem należącym dotąd do inwestora, tj. przy prowadzeniu robót budowlanych, do kierowania którymi jest wymagane przygotowanie zawodowe w innej specjalności, niż on posiada, będzie osobiście zobowiązany ustanowić kierownika robót posiadającego uprawnienia budowlane w wymaganej specjalności.

Polska Izba Inżynierów Budownictwa zebrała uwagi zgłoszone przez okręgowe izby inżynierów budownictwa i zgodnie z wyznaczonym terminem, czyli 25 października br. przekazała do Ministerstwa Inwestycji i Rozwoju. W związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 7 lutego 2018 r. (sygn. K 39/1) nowe ustawy muszą wejść w życie do dnia 12 lutego 2019 r., przy czym zupełnie niepotrzebnie w pośpiechu regulowane są w nich przy okazji wyżej wymienione kwestie systemowe, które wykraczają poza zakres orzeczenia Trybunału.

ANDRZEJ FALKOWSKI

Przewodniczący

Komisji Prawno-Regulaminowej Krajowej Rady PIIB

Dzień Budowlanych w Lubelskiej OIIB

15 września br. Lubelska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa świętowała Dzień Budowlanych połączony w tym roku z obchodami Europejskiego Roku Inżynierów Budownictwa (2018 EYCE). Podstawowym celem tej koncepcji było pokazanie roli, jaką odgrywają inżynierowie budownictwa w społeczeństwie i ugruntowanie prestiżu zawodu inżyniera budownictwa teraz oraz w przyszłości.

W uroczystości wzięło udział wielu członków Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa oraz zaproszeni goście, m.in. Artur Soboń, sekretarz stanu w Ministerstwie Inwestycji i Rozwoju; Stanisław Żmijan, poseł na Sejm RP; Dariusz Balwierz, Lubelski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego; Artur Szymczyk, zastępca Prezydenta Miasta Lublin; Andrzej Łukaszczyk reprezentujący Sławomira Sosnowskiego Marszałka Województwa Lubelskiego; Wojciech Dziedzic reprezentujący Małgorzatę Wojdę p.o. Okręgowego Inspektora Pracy w Lublinie; Anna Halicka, prorektor ds. współpracy z otoczeniem społeczno-biznesowym Politechniki Lubelskiej; Alicja Siuta-Olcha, prodziekan ds. Nauki Wydziału Inżynierii Środowiska i Marek Grabias, prodziekan ds. Studenckich Wydziału Budownictwa i Architektury Politechniki Lubelskiej, przewodniczący i przedstawiciele okręgowych rad: Mazowieckiej, Małopolskiej, Podkarpackiej i Świętokrzyskiej OIIB. Polską Izbę Inżynierów Budownictwa reprezentował Zbigniew Kledyński, prezes Krajowej Rady PIIB.

budownictwa oraz ich rolę w postępie społecznym, gospodarczym i kulturowym. J. Gieroba przypomniała zapis z Proklamacji ECCE: „Rozwój społeczny, gospodarczy i kulturalny każdego kraju byłby niemożliwy bez wkładu inżynierów budownictwa, ich wykształcenia, fachowej wiedzy i doświadczenia. Wpływ ich działalności – w postaci różnorodnych budynków i infrastruktury – widać gołym okiem. Inżynierowie budownictwa cieszą się zwykle społeczną akceptacją, a nierzadko są wręcz podziwiani. Mimo dynamicznego rozwoju i bardzo nowoczesnych osiągnięć inżynieria często uznawana jest za raczej tradycyjną dziedzinę techniki. Takie podejście można zaobserwować w wielu krajach świata, nie wyłączając Europy”.

Odnaczeni Srebrną Odznaką Honorową PIIB z A. Soboniem i władzami Izby

Przemawia J. Gieroba

Po otwarciu spotkania i powitaniu gości oraz uczestników, Joanna Gieroba, przewodnicząca Okręgowej Rady Lubelskiej OIIB podkreśliła znaczenie oraz rolę, jaką odgrywają inżynierowie budownictwa w rozwoju społeczno-gospodarczym państw członkowskich Unii Europejskiej. W szczególności zaś w tworzeniu warstwy kulturowej, która daje podstawę do rozwoju społeczeństwa. Unia Europejska ocenia, że inżynierowie mogą zwiększyć przez swoją pracę dochód narodowy o 2,6%, co oznacza ok. 700 tys. nowych miejsc pracy. Dlatego tak ważna jest promocja pracy inżynierów budownictwa wśród społeczeństwa oraz działania integracyjne środowisk inżynierskich i społeczeństwa na poziomie lokalnym.

Przewodnicząca LOIIB nawiązała do obchodów Europejskiego Roku Inżynierów Budownictwa w 2018 r. i zaakcentowała zapisy Proklamacji przygotowanej przez European Council of Civil Engineers (ECCE), przedstawiające działalność inżynierów

C. Jędrak wyróżniony Złotą Odznaką Honorową PIIB z A. Soboniem i władzami Izby

wa. *Myszę, że to bardzo dobrze, że spotykamy się w takim dniu, że świętujemy to, że jesteśmy razem twórcami pięknych obiektów budowlanych.*

Prezes KR PIIB nawiązał także do wypowiedzi A. Sobonia podkreślając otwartość władz PIIB na współpracę przy tworzeniu aktów prawnych mających wpływ na wykonywanie zawodu przez członków samorządu zawodowego. Złożył członkom Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa najlepsze życzenia pełnej satysfakcji i zadowolenia z wykonywanego zawodu.

O współpracy i wspieraniu członków samorządu zawodowego inżynierów budownictwa mówił także Stanisław Żmijan, poseł na Sejm RP.

Prekursor ds. współpracy z otoczeniem społeczno-biznesowym Politechniki Lubelskiej A. Halicka zwróciła uwagę na dotychczasową współpracę Politechniki Lubelskiej z LOIIB oraz podziękowała za wspieranie działań na rzecz rozwoju młodej kadry technicznej. Zadeklarowała kontynuowanie dotychczasowej linii współdziałania oraz rozszerzanie form współpracy.

Miłym akcentem spotkania było wręczenie przez Artura Szymczyka, zastępcę Prezydenta Miasta Lublin – Joannie Gierobie, przewodniczącej Okręgowej Rady LOIIB – Medalu 700-lecia Miasta Lublina w dowód uznania za wkład i zaangażowanie w rozwój miasta oraz zasługi na rzecz jego mieszkańców z podziękowaniem za podejmowanie działań inspirujących przyszłość i kształtujących tożsamość lokalną Lublina.

Uroczystość obchodów Dnia Budowlanych w ramach Europejskiego Roku Inżynierów Budownictwa była także okazją do wręczenia odznaczeń. Złotą Odznaką Honorową PIIB został wyróżniony kol. Cezary Jędrak. Srebrne Odznaki Honorowe PIIB otrzymali – kol. Bogdan Kucharski, kol. Zbigniew Miłoś i kol. Tadeusz Wagner.

U honorowano także osoby świętujące 50 i 60-lecie nadania uprawnień budowlanych okolicznościowymi medalami oraz pismami gratulacyjnymi od Zbigniewa Kledyńskiego, prezesa KR PIIB. Osobiście medale i okolicznościowe adresy odebrali: Jerzy Czarnecki, Zbigniew Figiel, Jan Pietroń i Leszek Tutka. W imieniu uhonorowanych władzom LOIIB podziękował Zbigniew Figiel.

– Zawód inżyniera budownictwa obejmuje bardzo wiele skomplikowanych umiejętności, dotyczy bardzo szerokiej i różnorodnej wiedzy i to właśnie między innymi z tego powodu stał się zawodem zaufania publicznego – zauważył Zbigniew Kledyński, prezes KR PIIB. – Wyróżnikiem takich zawodów jest prawo do stworzenia samorządu zawodowego, który ma swoje określone obowiązki i pra-

Tegoroczni jubileci z władzami Izby i gośćmi

ciąg dalszy na str. 8

Samorząd zawodowy

ciąg dalszy ze str. 7

Podczas uroczystości zostały również ogłoszone wyniki konkursu na najlepsze prace dyplomowe – inżynierskie i magisterskie wykonane na kierunku Budownictwo na Wydziale Budownictwa i Architektury oraz na Wydziale Inżynierii Środowiska Politechniki Lubelskiej.

W kategorii prac dyplomowych magisterskich laureatem I nagrody został Marek Bogusz za pracę pt. „Analiza statyczna i dynamiczna wiaduktu kolejowego nad drogą krajową DK 17”. II miejsce przyznano Pawłowi Kłamczyńskiemu za pracę pt. „Analiza przekrycia trybun stadionu piłkarskiego”. III miejsce zajęła Patrycja Chmiel za pracę pt. „Szacowanie ryzyka wtórnego zanieczyszczenia wody w systemie dystrybucji na podstawie wybranych parametrów fizykochemicznych”. W kategorii prace dyplomowe inżynierskie – I miejsce przyznano Karolinie Rzepeckiej za pracę pt. „Studium projektowe hali stalowej dwunawowej”, II nagrodę otrzymała Anna Siatecka, która pisała na temat: analizy modalnej kładki dla pieszych i III miejsce przypadło w udziale Magdalenie Wróblewskiej za pracę pt. „Projekt instalacji centralnego ogrzewania dla budynku banku o kubaturze ogrzewanej 789,4 m³ zlokalizowanego w Trawnikach, w dwóch wariantach”. Uczestnicy spotkania mogli także zapoznać się z nagrodzonymi pracami oglądając specjalnie na tę okazję przygotowaną wystawę.

W oficjalnej części obchodów Dnia Budowlanych w LOIIB w ramach Europejskiego Roku Inżynierów Budownictwa wystąpił Zespół Pieśni i Tańca Politechniki Lubelskiej pod kierownictwem Hanny Aleksandrowicz.

Po zakończeniu części oficjalnej lubelskiego spotkania rozpoczęto blok rekreacyjno-rozrywkowy. Konkursy, gry i zabawy rozgościły na terenach parku w Zespole Pałacowo-Parkowym w Wierchowiskach. Od początku tej części spotkania czynne było Kasyno Szczęścia, Akademia Golfa oraz można było sprawdzać swoje umiejętności taneczne. Na koniec tego bloku spotkania najlepszym uczestnikom wszystkich gier i zabaw zostały wręczone zasłużone nagrody.

Obchody Dnia Budowlanych w ramach Europejskiego Roku Inżynierów Budownictwa 2018 w Lubelskiej OIIB zakończył atrakcyjny i niepowtarzalny pokaz sztucznych ogni.

(RED)

Do dziś pamiętam jedno z pytań egzaminacyjnych...

Rozmowa z JANEM PIETRONIEM, członkiem Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa posiadającym 60 lat uprawnień budowlane

Podczas tegorocznych obchodów Dnia Inżyniera Budownictwa w Lubelskiej Okręgowej Izbie Inżynierów Budownictwa gratulowaliśmy Panu 60-lecia nadania uprawnień budowlanych. Chciałabym zapytać, jak wyglądał egzamin na uprawnienia budowlane w 1958 r., kiedy Pan zdawał?

W tamtym okresie o uprawnienia budowlane można było się starać tylko w trzech miastach w Polsce: w Warszawie, Gdańsku i Krakowie, i przystępowało się tylko do egzaminu ustnego. Ja zdawałem w Warszawie. Pierwszy raz próbowałem w 1957 r. razem z kolegą, z którym pracowałem w WZGS w Lublinie. Pojechalismy dzień wcześniej na tzw. giełdę, żeby zrobić rozeznanie. Dowiedzieliśmy się, że pytają z nowych norm, które tyle, co się zmieniły. Kupiliśmy broszurę z tymi normami, żeby się zorientować. Kolega, który miał zdawać wcześniej, zrezygnował, a ja zostałem w hotelu i całą noc uczyłem się tych norm. Jednak to nie pomogło. Musiałem zdawać jeszcze raz. Za rok, czyli w 1958 r., było dużo chętnych. Sam egzamin był krótki, a pytania stawiała licząca kilka osób komisja. Głównie dotyczyły one wykonawstwa i techniki, a norm było niewiele. Do dziś pamiętam jedno z nich, które brzmiało: Jak przeprowadzić rurę wodociągową czy kanalizacyjną przez fundament?. Znałem odpowiedź i na pozostałe też, i zdałem.

Jakie uprawnienia Pan otrzymał?

Ja mówię, że najlepsze z najlepszych, czyli do kierowania robotami budowlanymi z wyjątkiem robót dotyczących budynków zabytkowych, pomników, budynków monumentalnych i budynków określonych

w art. 358 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli. Ponadto uzyskałem uprawnienie do sporządzania projektów (planów) tych robót. Otrzymałem tytuł budowniczego.

Uprawnienia przyznał mi Komitet do Spraw Urbanistyki i Architektury z datą 20 października 1958 r.

Jakie warunki musiał Pan spełnić, żeby przystąpić do egzaminu na takie uprawnienia?

Trzeba było mieć trzy lata pracy na budowie i dwa lata pracy w biurze projektowym. Pracę podjąłem od razu po ukończeniu Liceum Budowlanego w Lublinie, gdyż wówczas obowiązywał nakaz pracy po zakończeniu edukacji. Naukę rozpocząłem w 1946 r. w Prywatnej Szkole Budownictwa w Lublinie, gdzie nauki pobierałem najpierw w trzyletnim Gimnazjum, a potem w trzyletnim Liceum Budownictwa na wydziale budownictwa. W 1948 r. szkoła została upaństwowiona i zmieniła nazwę na Państwową Szkołę Budownictwa, a potem jeszcze zamieniono ją na technikum budowlane. Byłem ostatnim rocznikiem tej starej jeszcze Prywatnej Szkoły Budownictwa i maturę zdawałem w lutym, gdyż w maju była już matura dla absolwentów technikum. Szkołę ukończyłem z tytułem technika budowlanego.

To była bardzo dobra szkoła. Ubolewam nad tym, że nie ma już takich szkół technicznych różnych branż, jaką ja ukończyłem.

Co Panu umożliwiły uprawnienia budowlane?

Mogłem wykonywać funkcję inspektora nadzoru, projektanta, czy być kierownikiem budowy. Dodatkowo zwiększyło się moje wynagrodzenie w pracy o 300 zł, co nie było mało, jak na tamte czasy.

Kiedy otrzymałem uprawnienia to pracowałem w WZGS w Lublinie i byłem jedynym pracownikiem z uprawnieniami budowlanymi!

Jak w latach 50-tych byli postrzegani budowlancy?

Cieszyli się poważaniem, szacunkiem a ich praca była ceniona. Dobrzy inżynierowie cieszyli się dużym autorytetem. Inaczej też podchodziło się do pracy. Kiedyś był projekt wstępny, projekt techniczny i rysunki robocze. A teraz, śmieję się, że tylko kreski, kreski i kreski. Nie wiadomo czasami, co to jest. Dodam, że w biurach projektowych był zespół sprawdzający, a obecnie nie wszystkie biura takie zespoły mają. Nie jest to dobre.

Jak przebiegła Pana kariera zawodowa?

Po skończeniu szkoły czekał na mnie już nakaz pracy i pojechałem do Łodzi do Łódzkiego Zjednoczenia Przedsiębiorstw Budowlanych, i trafiłem na budowę Wifamy, czyli Widzewskiej Fabryki Maszyn Włókienniczych. Potem były kolejne budowy i inne miejsca pracy, m.in. Warszawskie

W czasie wizyty w siedzibie LOIIB Jan Pietroni spotkał się z Joanną Gierobą, przewodniczącą Okręgowej Rady LOIIB

ciąg dalszy na str. 10

ciąg dalszy ze str. 9

Przedsiębiorstwo Robót Inżynieryjnych, budowa Fabryki Łożysk Toczyńskich w Kraśniku, Wojewódzki Związek Gminnych Spółdzielni w Lublinie, Miastoprojekt, Cukroprojekt, czy Warszawskie Biuro Projektów Przemysłu Mięsnego z Zespołem Pracowni w Lublinie, gdzie byłem głównym projektantem i kierownikiem zespołu branży architektonicznej. Wykonywaliśmy projekty całych zakładów mięsnych na terenie Polski południowej.

W 1992 r. przeszedłem na emeryturę, ale potem jeszcze pracowałem zawodowo na umowy o dzieło i zlecenia. W 1996 r. rozpocząłem własną działalność gospodarczą, projektując nowe lub rozbudowywane obiekty bardzo różnego rodzaju, od dużej masarni z ubojnią o kubaturze 17 tys. m³, przez hotele, restauracje i domy weselne, przychodnie zdrowia, obiekty handlowo-usługowe, szkoły i przedszkola, po domki jednorodzinne i budynki gospodarcze głównie na terenie województwa lubelskiego.

Czy ktoś w rodzinie kontynuuje Pana zainteresowania zawodowe?

Starsza córka Renata skończyła Wydział Inżynierii Środowiska na Politechnice Lubelskiej, a wnuk Jakub jest architektem. Oboje ze mną współpracują. Wnuczka Kasia zajmuje się sprawami formalno-prawnymi naszych projektów. Ja jestem odpowiedzialny za branżę konstrukcyjną w tej naszej rodzinnej firmie.

Jakie są Pana zainteresowania pozazawodowe?

Sport. Zawsze lubiłem sport. Jak byłem młodszy to sam aktywnie uczestniczyłem w różnych zawodach. Teraz głównie oglądam w telewizji, ale staram się gimnastykować i spacerować, by zachować sprawność mimo wieku. Mam już przecież ponad 89 lat.

Dodatkowo też turystyka światowa. W Europie nie byłem tylko w Wielkiej Brytanii, Albanii, Estonii i na Łotwie. Poza Europą zwiedziłem Wietnam i byłem na wyspie Mauritius na Oceanie Indyjskim, poza równikiem. W moim domu wisi mapa całego świata z kolorowymi pinezkami, które oznaczają miejsca odwiedzone przez członków rodziny.

Śpiewam także w chórze kościelnym w Chodlu, gdzie obecnie mieszkam. Zbieram również przysłowia i powiedzenia, których mam już ponad tysiąc.

Dziękuję za rozmowę.

Urszula Kieller-Zawisza

Spotkanie informacyjno-szkoleniowe KKK i okręgowych komisji kwalifikacyjnych

W dniach 13–15 września br. odbyło się w Łodzi spotkanie informacyjno-szkoleniowe Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej i okręgowych komisji kwalifikacyjnych. Podczas szkolenia omawiano m.in. podstawowe zasady nadawania uprawnień budowlanych oraz problemy praktyczne związane z postępowaniem kwalifikacyjnym i egzaminacyjnym.

Stało się tradycją, że we wrześniu odbywają się spotkania członków Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej ze swoimi kolegami, którzy działają we wszystkich okręgowych komisjach kwalifikacyjnych. Tym razem miejscem szkolenia, które trwało trzy dni była Łódź, a przybyła na nie rekordowa liczba osób (ponad 140).

Wykłady dotyczyły zasad nadawania uprawnień i problematyki związanej z postępowaniem kwalifikacyjnym i egzaminacyjnym. Prowadzili je podobnie, jak w poprzednich

latach dr hab. Joanna Smarż i mecenas Tomasz Dobrowolski.

Poza zasadniczą częścią szkoleniową dotyczącą procedur związanych z nadawaniem uprawnień, zebrani na łódzkim spotkaniu zostali poinformowani o pracach, które dotyczą przygotowywanego aktualnie udoskonalonego systemu informatycznego organizacji sesji egzaminacyjnej.

Na przestrzeni minionego roku w aktach prawnych, które dotyczą prac na etapie projektowania i wykonawstwa nastąpiło szereg zmian. O nich w swoim wystąpieniu mówił szczegółowo kol. Andrzej Gałkiewicz, przewodniczący OKK Zachodniopomorskiej OIIB.

Uczestnicy szkolenia, podczas wycieczki, również mieli możliwość poznać ciekawe inwestycje Łodzi, zwłaszcza związane z rewalizacją obiektów przemysłowych i ich przystosowaniem dla budownictwa mieszkaniowego i użyteczności publicznej.

dr inż. WIESŁAW NUREK
Przewodniczący OKK LOIIB

Wsparcie z funduszu samopomocy

Przy Okręgowej Radzie LOIIB działa Komisja ds. Samopomocy, której zadaniem jest udzielanie pomocy na wypadek śmierci członka lub śmierci małżonka członka LOIIB. Warunkiem uzyskania świadczenia z tytułu samopomocy jest czynne członkostwo w Izbie oraz opłacone składki na rzecz LOIIB i PIIB na dzień zdarzenia.

Świadczenie z tytułu samopomocy może być wypłacone w przypadku, gdy zgłoszenie zdarzenia powodującego wypłatę z tego tytułu nastąpiło przed upływem 12 miesięcy od dnia zdarzenia. W sytuacjach uzasadnio-

nych szczególnymi okolicznościami sprawy, Komisja ds. samopomocy może rozpatrzyć wnioski o udzielenie pomocy pomimo upływu określonego terminu.

W przypadku śmierci członka lub małżonka członka, która nastąpiła w okresie objętym samopomocą, Izba wypłaca członkowi lub osobom uprawnionym, świadczenie ryczałtowe. Wynosi ono 2 200 zł. zarówno w przypadku śmierci członka, jak i w przypadku śmierci małżonka członka LOIIB.

Szczegółowe informacje znajdują się na stronie internetowej LOIIB:
www.lub.piib.org.pl

Lublin w ciągłej budowie

KAZIMIERZ PIDEK, dyrektor Zarządu Dróg i Mostów w Lublinie, o lubelskich inwestycjach

kości wydatków na poszczególne zadania jest możliwa, ale okazuje się, że co jedno zadanie to jest ważniejsze. Ich naprawę w ciągu tych 7 lat, od kiedy kieruję Zarządem Dróg i Mostów, było sporo!

Biorąc pod uwagę jednak wydatkowane kwoty, to największą inwestycją było przedłużenie al. Solidarności do węzła Dąbrowica i koszt – uwzględniając tylko roboty drogowe, poza kosztami związanymi z nabyciem nieruchomości – wyniósł 321 mln zł. Nie dość, że była to tak duża i prestiżowa realizacja, to oddaliśmy wszystko w terminie, cztery lata temu. Kiedy wiele osób nie sądziło, że się uda! Później były też inne zadania, które pozwoliły na odbudowanie całej struktury dróg w mieście oraz wykonanie remontów i przebudów w taki sposób, żeby można było się po nich bezpiecznie poruszać. Do takich zadań należy na przykład oddane ostatnio do użytku przedłużenie ul. Bohaterów Monte Cassino do węzła Sławin. Przeznaczaliśmy na to zadanie ponad 84 mln zł.

Pobieżny wykaz inwestycji, które wykonaliśmy jako Zarząd Dróg i Mostów liczy ponad 50 pozycji.

Panie Dyrektorze, takie inwestycje łączą się z dużymi wydatkami, jak Pan wspominał...

– Oczywiście, takie inwestycje kosztują, ale w większości pozyskaliśmy na nie środki z Unii Europejskiej, następnie z tak zwanych schetynowek i z Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska. Bywały także sytuacje, kiedy umiejętnie prowadzona polityka gospodarcza przyczyniała się nie tylko do pozyskania nowych inwestorów na wybranym terenie, ale także włączała ich w projekty związane z rozbudową układu komunikacyjnego miasta i ewentualne sponsorowanie wybranych przebudów czy budów. Na przykład układ komunikacyjny przy galerii handlowej Tarasy Zamkowe powstał dzięki zaangażowaniu Austriaków, którzy wyłożyli swoje fundusze, a wybudowane drogi przekazali potem miastu.

Front prac drogowych w Lublinie nie słabnie, chociaż wiele już zrobiono..

– To prawda. Czasami ktoś mnie pyta, co zrobiliśmy w zeszłym roku, a ja już myślę o tym, co robimy teraz, czy też, co będzie w przyszłym roku. Nie wracamy myślami do tego, jaki był to koszt, jak przygotowaliśmy tę inwestycję, z czym były kłopoty. Najważniejsze, żeby wszystko było dobrze i bierzemy się za następne zadanie. Jeszcze niedawno pracowaliśmy nad przebiegiem ulicy Bohaterów Monte Cassino do węzła Sławin, czy też przedłużeniem ul. Poligonowej

Ci, którzy wracają do Lublina pozytywnie oceniają poczynione w ostatnich latach inwestycje, zwłaszcza zaś drogowe. W Lublinie długo nic się nie działo i w porównaniu z innymi miastami nie wypadaliśmy dobrze. Dokuczliwe dziury w drogach, problemy w poruszaniu się po mieście, zatory komunikacyjne, itd. Ten obraz systematycznie ulega zmianie na lepsze, a Lublin jest stale w pozytywnej budowie lub przebudowie...

– To prawda. Z przyjemnością odnotowujemy takie sygnały i to nie tylko od przyjezdnych, ale przede wszystkim od mieszkańców Lublina, którzy codziennie mogą oceniać naszą pracę. Wprawdzie związane są z nimi także i okresowe dolegliwości, ale efekt końcowy odbierany jest pozytywnie. Analizowaliśmy ostatnio nasze wydatki poczynione na przebudowy oraz budowy dróg, czy układów komunikacyjnych w mieście i okazuje się, że w sumie przeznaczaliśmy na ten cel w ciągu 7 minionych lat ponad 2 mld zł! Zarówno kwota, jak i zakres wykonanych prac szokują, a jednak tak jest.

Które ze zrealizowanych zadań ocenia Pan jako najważniejsze?

– Trudno tak jednoznacznie odpowiedzieć, gdyż jak oceniać te inwestycje? Czy pod kątem wydanych pieniędzy, czy trudności realizacji zadania, czy też jeszcze jakiś innych okoliczności. Próba usystematyzowania inwestycji począwszy od wiel-

Po podpisaniu umowy na Lubelski Rower Miejski z przedstawicielami firmy Nextbike Polska S.A.

ciąg dalszy na str. 12

ciąg dalszy ze str. 11

do granic miasta, albo przebudową skrzyżowania al. Solidarności, al. gen. Wł. Sikorskiego i gen. B. Ducha (prawie 69,2 mln zł). Teraz są to inwestycje już zakończone. Chociaż to ostatnie zadanie było trudne i nawet miałem czasami sam do siebie pretensję, że się zgodziłem na zbyt długi termin wykonania. Dzisiaj jednak, kiedy tamtędy przejeżdżam, czuję satysfakcję. Wiele osób na pewno pamięta, jakie były tu makabryczne korki, trudności z przejazdem w kierunku Warszawy, czy Kraśnika, stłuczki, ale teraz to już przeszłość.

Była także przebudowa ul. Zelwerowicza z kosztem 24,5 mln zł i budowa dróg dojazdowych do stadionu Arena (ponad 38 mln zł), przebudowa ul. Mełgiewskiej z kosztem w sumie prawie 96,5 mln zł, przebudowa ul. Filaretów i wydatkowane prawie 21,5 mln zł, przebudowa ul. Muzycznej z kwotą prawie 42 mln zł. Inne, chociażby ul. Poligonowa to rząd prawie 54 mln zł, a znane mieszkańcom Lublina – Choiny i wydatkowane na drogi w tej dzielnicy ponad 38 mln zł, przebudowana ul. Głuska za ponad 23,5 mln zł. Warto, dodać rozbudowę sieci komunikacji zbiorowej dla potrzeb Zintegrowanego Centrum Komunikacyjnego dla Lubelskiego Obszaru Funkcjonalnego i wydatkowane prawie 44 mln zł.

Z każdą z tych inwestycji wiążą się określone fundusze, czasami wyśrubowane terminy, sytuacje których nie zawsze dało się przewidzieć, albo też mało sprzyjające okoliczności...

Mówimy teraz o tych dużych inwestycjach, a ile było realizowanych mniejszych dróg osiedlowych, skrzyżowań, chodników, ścieżek rowerowych, sygnalizacji, czy oświetlenia. Były to zarówno nowe inwestycje, jak i przebudowy czy remonty. Tak dla przykładu podam: przebudowa ul. Łęczyńskiej, przebudowa ul. Droga Męczenników Majdanka, żeby dostosować infrastrukturę drogową dla potrzeb komunikacji miejskiej, przebudowa al. Kompozytorów Polskich na Czechowie, budowa bezpiecznego systemu ścieżek rowerowych w Lublinie – etap II.

Były też roboty mniej widoczne, ale jakże ważne dla mieszkańców, ułatwiające im codzienne życie. Na przykład bardzo trudna przebudowa ul. Cmentarnej z budową miejsc parkingowych przed cmentarzem na Majdanku, budowa miejsc parkingowych przy ul. Okrzei, wykonanie chodnika dla pieszych przy ul. Wygodnej, budowa miejsc parkingowych przy ul. Szaserów, itd.

Prowadzone inwestycje czy przebudowy stwarzają też lepsze warunki dla pozyskania inwestorów zewnętrznych, tak potrzebnych w naszym mieście i regionie.

– To prawda. Od razu pomyślałem o Specjalnej Strefie Ekonomicznej na Felinie. Gdyby nie układ komunikacyjny, to nie miałaby ona racji bytu i nie byłoby strefy. Teraz, to mało kto o tym pamięta, a firmy zlokalizowały swoją działalność na tym terenie i funkcjonują. Na II etap infrastruktury Strefy Ekonomicznej na Felinie wydaliśmy prawie 39,9 mln zł.

Na Czubach, w obrębie słynnego trójkąta ulic: Kraśnicka, Gęsia i J. Pawła II był prawdę mówiąc bałagan i śmietnik. Teraz jest elegancki układ komunikacyjny realizowany przez inwestorów, którzy chcieli rozpocząć tu swoją działalność. Czasami mówi się, że miasto jest łaskawe dla deweloperów, a chciałbym zaznaczyć, że w ostatnim okresie wydatkowali oni na przebudowę lubelskiego układu komunikacyjnego ponad 52 mln zł.

Skoro mówię o Czubach i o ul. Jana Pawła II, to chciałbym też zaznaczyć budowę tutaj trójki trolejbusowej, która powstała także na innych ulicach Lublina. Na Zintegrowany System Transportu Miejskiego wydaliśmy prawie 184 mln zł.

Panie Dyrektorze, te inwestycje były realizowane w latach 2011–2018, a w lutym 2012 r. objął Pan stanowisko dyrektora Zarządu Dróg i Mostów, czyli większość z nich realizowana była już pod Pana kierownictwem...

– Tak, zgadza się. Od lutego 2012 r. funkcjonujemy też w nowej siedzibie przy ul. Krochmalnej, do której musieliśmy się przenieść w ciągu 3 tygodni. W zasadzie tworzyliśmy cały zespół od podstaw. Gdyby nie ta kadra, pracownicy Zarządu Dróg i Mostów, nie byłoby szans tyłu zadań zrealizować i to w takim okresie. Mam świetnych zastępców, fachowców i profesjonalistów. Pan Mirosław Łuciuk, zastępca dyrektora do spraw przygotowania inwestycji, który jest ze mną od początku. Pan Stanisław Wydrych, zastępca dyrektora ds. realizacji inwestycji oraz pani Irena Osypiuk, dbająca o nasze finanse, czyli mój zastępca ds. finansowych i zarazem główna księgowa.

Trzeba też pilnować bieżącego utrzymania dróg, bo my przecież nie tylko budujemy czy remontujemy, o to dba mój zastępca Adam Borowy. Prezydent Krzysztof

Żuk w ubiegłym roku w podziękowaniu za włożony wkład w przebudowę, remonty i utrzymanie dróg w mieście przyznał Zarządowi Dróg i Mostów Medal 700-lecia, a 11 pracowników otrzymało Medale Prezydenta lub Medale 700-lecia.

Co najwięcej sprawia kłopotów przy realizacji takich inwestycji?

– Problemem jest cała otoczka związana z przygotowaniem zadania dotyczącego budowy lub remontu. W większości przypadków konsultacje przechodzą bezboleśnie, ale często jest też tak, że nie da się zaspokoić wszystkich oczekiwań mieszkańców. Próbuje przekonywać, że bez konkretnych działań nie będzie poprawy stanu technicznego dróg, nie będzie mniej odszkodowań za uszkodzone samochody, czy też, że spadnie liczba wypadków. Trzeba sobie z tego zdawać sprawę.

Odnosnie zaś samych inwestycji, to najwięcej kłopotów sprawia przygotowanie dokumentacji, uzyskanie wszystkich uzgodnień z gestorami sieci i uzyskanie decyzji środowiskowej, a później otrzymanie pozwolenia na budowę albo uzyskanie zgody na realizację inwestycji drogowej, tzw. ZRID. To nie tylko, że nie jest łatwe, to jeszcze bardzo czasochłonne.

Jak sobie z tym radzicie?

– No cóż, robimy swoje. Podstawowe znaczenie ma też współpraca z Panem Prezydentem Lublina Krzysztofem Żukiem, który poszukuje środków na inwestycje i remonty dróg, na co dzień interesuje się tym, jak realizujemy swoje zadania, współpracuje i pomaga w rozwiązywaniu problemów.

W Lublinie front inwestycyjny jest w ofensywie, a na rynku budowlanym coraz trudniej o fachowca, ceny materiałów budowlanych poszły w górę. Jak Pan sądzi, co będzie z lubelskimi inwestycjami?

– W większości sytuacji mamy dobre relacje z wykonawcami robót. Pilnujemy, żeby inwestycje budowlane, czy remonty były realizowane na co najmniej dobrym poziomie i oddawane w terminie. Często spotykamy się z wykonawcami i staramy się też rozumieć, w jakiej sytuacji się znaleźli. Brakuje przysłowiowych rąk do pracy, głównie zaś pracowników fizycznych oraz fachowców z branży drogowo-mostowej. Jest to odczuwalne zarówno u wykonawców, jak i u nas, chociaż dopracowaliśmy się raczej kompletnej załogi w tym zakresie.

Przebudowa skrzyżowania ul. Krochmalnej z ul. Diamentową w Lublinie

Ostatnio, problemem wykonawców są też braki materiałowe i to nie tylko dlatego, że jest dużo inwestycji. Wiąże się to również z możliwościami transportowymi, zwłaszcza tych materiałów, które dotychczas były przewożone koleją. Wiemy, że odcinek połączenia Lublin-Dęblin nie funkcjonuje w związku z przebudową węzła kolejowego i dlatego, większość materiałów tzw. sypkich z woj. świętokrzyskiego dostarczanych jest transportem kołowym. Jest on trzy razy droższy w stosunku do tego, co było parę lat temu. Dodatkowo, wyraźnie w górę poszły ceny stali, cementu, asfaltu itd.

W tej sytuacji musi być wzajemne zrozumienie tych problemów, zarówno ze strony inwestora, jak i wykonawcy. Wprawdzie my wyznaczamy krótkie terminy realizacji, z myślą, żeby wykonawcy dołożyli wszelkich starań, by oddać inwestycję w terminie i mieć jak najmniejsze koszty. Rozmawiamy i to dużo, spotykamy się, dyskutujemy, co można zrobić. Zdarzają się, jednak i takie sytuacje, kiedy dzwoniemy i pytamy: „Panie prezesie, kiedy pan będzie w Lublinie?” I tu pada odpowiedź: „Jutro o siódmej rano”. Sprawa jest jasna. Wyjaśniamy na bieżąco wszelkie nieprawidłowości.

Uważam, że rozmowy działają więcej niż pisanie do urzędów, czy przysłowiowe ciągnięcie po sądach. Dzięki temu, udało się wybudować lub wyremontować w Lublinie tyle ważnych obiektów.

Którą z inwestycji darzy Pan szczególnym sentymentem?

– Wprawdzie nie przywiązuję do tego takiej wagi, gdyż zwykle po zakończeniu jednego zadania przystępujemy do realizacji następnego, jednak inwestycjami, które sprawiły mi dużo satysfakcji były – „Dąbrowica” i przebudowa skrzyżowania al. Solidarności, al. gen. Wł. Sikorskiego i ul. gen. B. Ducha. Te realizacje pozwoliły na usprawnienie ruchu w Lublinie oraz udrożniły przejazd w kierunku Warszawy i Rzeszowa. Muszę przyznać, że były to inwestycje, które sprawiły sporo problemów.

Jakie plany inwestycyjne ma Zarząd Dróg i Mostów w Lublinie na bliższą i dalszą przyszłość?

– Teraz kończymy kilka zadań, a najbliższe otwarcie będzie 17 kwietnia 2019 r. na trzech realizacjach. Pierwsza, to w ramach przebudowy drogi 835, przebudowa ul. Abramowickiej. Możliwe, że skończy się przed wyznaczonym czasem. Ponadto ma być zakończona przebudowa skrzyżowania ul. Krochmalnej z ul. Diamentową i planowane jest skończenie robót przy przedłużeniu ul. Dywizjonu 303 do ul. Wrotkowskiej.

Niedawno zaczęliśmy przebudowę ronda Lubelskiego Lipca. Jest to trudna inwestycja, gdyż dotyczy nie tylko przebudowy ulicy, ale i przebudowy mostu przy ul. Fabrycznej. W sumie planowany koszt ma wynieść ponad 61 mln zł. Rozpoczynamy przebudowę ul. Kalinowszczyzna za ok. 13 mln zł i przymierzamy się do przebudowy al. Raclawickich i ul. Lipowej. Te ulice już od dłuższego czasu czekają na swoją kolej i dokonanie zmian. Pod koniec przyszłego roku chcemy także ogłosić przetarg na przebudowę ul. Sowińskiego. Jest to

ważna arteria, kłopotliwa do przejechania, a utrudnienia związane z jej przejazdem znane są chyba każdemu z mieszkańców Lublina.

Poza tym, na wiosnę 2019 r. czeka nas jeszcze Zintegrowany Intermodalny Dworzec Metropolitalny w Lublinie. W ramach tego zadania mamy wykonać łącznik przedłużenia ul. Lubelskiego Lipca 80 od ul. Cukrowniczej do skrzyżowania Krochmalnej z Diamentową. Będzie to trudne zadanie z wielu względów, m.in. z konieczności wzmocnienia gruntu palami, ponieważ mamy do czynienia z niejednorodnym podłożem. Możliwe, że trzeba będzie paliwać nawet do 8 m i to całe przejście od ul. Cukrowniczej do skrzyżowania. Ponadto, trzeba będzie także wyburzyć 63 domy i zapewnić ich dotychczasowym mieszkańcom lokale. Biorąc pod uwagę jeszcze wcześniejsze prace związane z tą inwestycją, jak np. wycena nieruchomości, to będzie bardzo trudne zadanie.

W ramach Dworca Intermodalnego trzeba będzie przebudować cały układ komunikacyjny, aby był maksymalnie drożny. Wprawdzie nie ma jeszcze dokumentacji wykonawczej, ale jest już koncepcja przygotowana przez warszawskie biuro projektowe.

Wiele zadań, dużo wyzwań, potrzebni są inżynierowie do realizacji tych zamierzeń. Panie Dyrektorze, jak ocenia Pan młodą kadre inżynierską?

– Myślę, że czasem młodzi ludzie po studiach nie są przygotowani do intensywnej i wytężonej pracy. Cóż, taka jest prawda i rzeczywistość. Nie chcę oczywiście generalizować, że młodzi inżynierowie nie angażują się w pracę. Na pewno jednak niełatwo spotkać takiego, który będzie się udzielał w pracy 24 godziny na dobę.

Nam, w Zarządzie Dróg i Mostów udało się przez ostatnie 7 lat stworzyć zespół odpowiedzialnych i zaangażowanych pracowników. Dzięki temu, możemy realizować nasze liczne zadania.

Chciałbym dodać, że dzięki zaangażowaniu takich właśnie osób oraz dobrej współpracy z Prezydentem Krzysztofem Żukiem, Lublin zmienia swoje oblicze i jest jednym z dynamicznie rozwijających się obecnie miast w Polsce.

Dziękuję za rozmowę.

URSZULA KIELLER-ZAWISZA

BIM – Cyfrowa rewolucja w budownictwie

Na przełomie wieków XX i XXI budownictwo i jego informatyczne otoczenie dojrzało do rewolucji technologicznej zwanej cyfryzacją. Częściowa komputeryzacja różnych aspektów przemysłu budowlanego miała miejsce jeszcze w latach 80. i 90. XX w., a „budowlane” narzędzia informatyczne stały się w miarę powszechnym narzędziem procesu projektowego.

CZYM JEST BIM ?

Można powiedzieć, że BIM (ang. *Building Information Modeling*) jest Zarządzaniem Informacją o Budynku (obiektie budowlanym: drogą, mostem, sieciami zewnętrznymi itp.). BIM to proces, dzięki któremu w komputerze powstaje wirtualny model planowanego lub istniejącego obiektu budowlanego. Na etapie projektowania model ten jest wykorzystywany do różnorodnych analiz, przeprowadzania symulacji budowy (nowe obiekty) lub remontów (obiekty istniejące). *Korzystając z modelu zgodnego z BIM można dobrać optymalne rozwiązania konstrukcyjne, technologiczne, logistyczne, przeanalizować koszty i harmonogram realizacji, wychwycić kolizje projektowe i kolizje montażu, oraz określić koszty eksploatacji obiektu do jego rozbiórki.* Oparcie procesów projektowania, realizacji i zarządzania w „chmurze” realizowanych i zarządzanych na usługach zintegrowanych z BIM z możliwością dostępu do nich z każdego uprawnionego urządzenia, całkowicie zmieni poziom cyfryzacji gospodarki.

Wdrożenie w takiej wersji BIM wymaga zaawansowanej infrastruktury informatycznej, szybkich sieci, dostępu do bezprzewodowej transmisji danych wysokiej przepustowości, bezpiecznych i efektywnych systemów przechowywania danych wyposażonych w zaawansowane narzędzia zarządzania informacją oparte na rozwiązaniach chmurowych. By wymienione poniżej grupy mogły swobodnie korzystać z systemu to potrzebna jest komunikacja pomiędzy użytkownikami. Do tego celu można wykorzystać format zapisu IFC (Foundation Industry Classes).

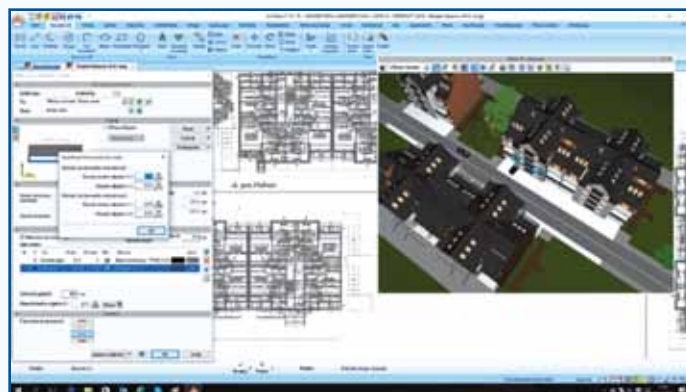
IFC jest formatem wymiany plików pomiędzy systemami komputerowymi wspomagającymi parametryczne modelowanie budynku BIM – tak najprościej można by opisać ten sposób przekazywania danych. Dzięki niemu członkowie procesu budowlanego nie są uzależnieni od jednego producenta oprogramowania. Na etapie projektowym architekt, konstruktor i projektanci instalacji mogą pracować w różnych środowiskach graficznych dostosowanych do wymogów danej branży. Jedyne wymogi, jaki dany system musi spełniać, jest posiadanie funkcji eksportu i importu danych w formacie IFC (Foundation Industry Classes). Wokół tego uniwersalnego formatu rozgorzała niejedna dyskusja na temat jego poprawności, pełności oraz zasadności użycia, jednak trendy pokazują, że każdy liczący się na rynku program BIM taki eksport i import posiadać powinien.

IFC ma bowiem kilka niezaprzeczalnych zalet:

- » jest uniwersalny,
- » przeciwdziała monopolizacji rynku oprogramowania,
- » posiada neutralną i otwartą specyfikację,
- » wykorzystywany jest podczas całego życia obiektu.

Open BIM nie byłby możliwy, gdyby nie format IFC (Foundation Industry Classes). Wydaje się być niewykonalne, by zmusić wszystkich producentów oprogramowania do współpracy. Prędzej, czy później w takich sytuacjach jedna z firm zajmuje większość rynku i staje się monopolistą w danej branży. Stąd wynika pomysł międzybranżowego formatu przechowywania informacji o modelu BIM i niewątpliwie jest to ewenement w tej dziedzinie.

Trzeba jednak pamiętać, że tylko natywny format konkretnego oprogramowania zapewni płynną współpracę pomiędzy uczestnikami projektu. Wymiana danych może tu następować wielokrotnie w obie strony, z zachowaniem pełnych danych. Trzeba też pamiętać, że pliki IFC zawierają te dane, które były w projekcie. Oznacza to, że jeśli projekt pod względem specyfikacji IFC został wykonany błędnie, to błąd ten może spowodować niepoprawny odczyt pliku IFC. Często są to niewłaściwie zapisane w projekcie bazowe wysokości ścian czy stropów. Wizualnie ściana znajduje się na kondygnacji drugiej, ale zapisana została na kondygnacji czwartej, bo dany program dopuszcza taką możliwość i tym samym nie będzie dobrze wyeksportowana do IFC.

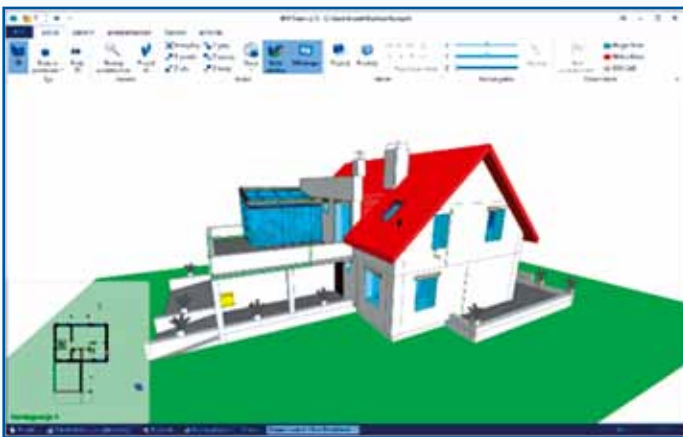

Rys. 1. Projekt wykonany w systemie ArCADia BIM i właściwości elementu, np. ściany

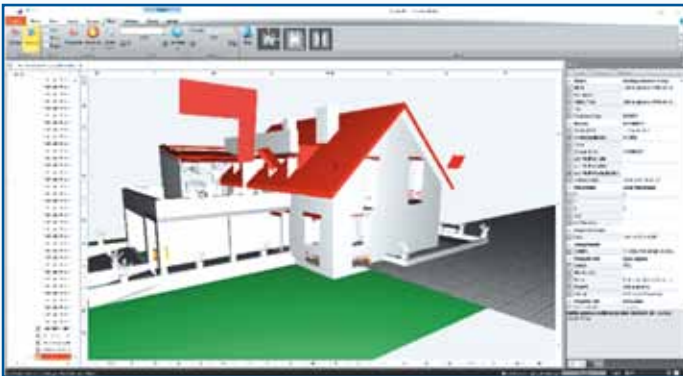
Nie do końca poprawne działanie wymiany danych w tym formacie najłatwiej zaobserwować w bezpłatnych przeglądarkach. Po otwarciu modelu w jednej z nich projekt wygląda tak, jak przed eksportem, natomiast w innych brakuje części elementów lub wyświetlane elementy mają nieprawidłowe wymiary. Trudno stwierdzić przyczynę takiego stanu. Czy jest to wynik nieprawidłowego eksportu danych do formatu IFC, czy też nieprawidłowego importu w przeglądarce? Inżynier w trakcie trwania procesu projektowego raczej nie powinien stawać przed takim dylematem. Nie powinien zastanawiać się, czy jego projekt będzie prawidłowo odczytany.

Rys. 2. Widok 3D z systemu ArCADia BIM

Rys. 3. Widok modelu po eksporcie z systemu ArCADia BIM do BIM Vision

Rys. 4. Widok z programu Constructivity

System ArCADia BIM posiada import formatu IFC na dwa różne sposoby. Pierwszy zgodny jest ze specyfikacją organizacji buildingSMART IFC 2x3 CV2.0, zaś drugi stworzony został specjalnie na potrzeby wymiany informacji z programem ArCADia-TERMO, w którym to dane z pliku IFC bezpośrednio po zacytaniu konwertowane są na format natywny systemu ArCADia BIM.

W systemie ArCADia BIM import odbywa się poprzez wczytanie pliku IFC z poziomu programu. Nie ma znaczenia, z jakiego programu pliki zostały wyeksportowane. Może to być Revit, ArchiCAD, Allplan, czy Tekla. Ważne jest, by odbyło się to zgodnie z instrukcją IFC. Podczas wprowadzania modelu IFC do projektu, użytkownik może wybrać widok obiektów na rzucie. Program może przedsta-

wić je, rysując wszystkie krawędzie modelu obiektu lub tylko jego obwiednie. Przy skomplikowanych obiektach, reprezentacja samą obwiednią, zdecydowanie poprawia czytelność rysunku i ułatwia pracę z modelem IFC. Oczywiście można zacytować wiele modeli IFC do jednego projektu. Do zarządzania nimi służy menadżer modeli.

KTO KORZYSTA Z BIM?

Wiemy, że BIM to informacja, ale by wiedzieć kto z niego skorzysta wystarczy wiedzieć, w jaki sposób ktoś korzysta z informacji dotyczącej obiektu budowlanego.

Najważniejsi użytkownicy informacji zawartej w BIM-ie to:

- » inwestorzy,
- » projektanci i specjaliści różnych branż,
- » firmy budujące lub modernizujące obiekt bądź jego otoczenie,
- » właściciele,
- » zarządcy,
- » najemcy,
- » użytkownicy i klienci,
- » firmy zajmujące się konserwacją wyposażenia obiektu,
- » służby ratunkowe,
- » administracja publiczna i samorządy,
- » operatorzy dostarczający media,
- » firmy rozbiórkowe.

Jeśli mówimy o procesie to musimy mieć na uwadze wpływ olbrzymiej ilości informacji, z którymi mamy do czynienia przy każdej inwestycji. Tradycyjne projektowanie, gdzie każdy wykonywał swoją pracę niezależnie i przekazywał jej wynik kolejnemu uczestnikowi procesu, ma niestety kilka wad.

Proces taki jest oparty o pracę szeregową, co może powodować perturbacje w przepływie informacji do poszczególnych odbiorców, np. brak bieżącej aktualizacji podkładów architektonicznych, przekazywanych konstruktorom i instalatorom. Dostarczenie nieaktualnych informacji przez jednego użytkownika o prawidłowym rozmieszczeniu ścian, słupów i elementów architektonicznych oraz nośnych, najczęściej skutkuje błędami w rozmieszczeniu instalacji na etapie wykonawczym. Jeśli są błędy na etapie wykonawczym, to wszelkie zmiany w projekcie pociągną za sobą określone koszty, które ktoś musi ponieść.

CO INWESTOR MOŻE ZYSKAĆ INWESTUJĄC W TECHNOLOGIĘ BIM?

Na pewno będzie w stanie uzyskać krótszy czas realizacji, co przełoży się na oszczędności i niższe ceny. Mając do dyspozycji wirtualny model budynku będzie mógł w sposób elastyczny podchodzić do oczekiwań klientów i modyfikować na bieżąco projekt. Dzięki bilansom energetycznym oraz symulacjom wpływu otoczenia na budynek, uzyska niższe koszty eksploatacji obiektu. Otrzyma także bardzo precyzyjne narzędzie, które pozwoli na bieżącą kontrolę kosztów i odstępstw od projektu. Rozwiązania mobilne łączące model BIM oraz urządzenia typu tablet pozwolą na bardziej efektywną i skuteczną sprzedaż powierzchni biurowych i mieszkaniowych. Dzięki tym rozwiązaniom poten-

ciąg dalszy na str. 16

Rys. 5. Przepływ informacji projektowych

cialny **klient**, który otrzyma dostęp do modelu swojego mieszkania, czy biura, będzie się mógł po nim wirtualnie przespacerować i sprawdzić, np. czy w określonej porze dnia światło, które wpada przez okno nie będzie mu przeszkadzało, gdy będzie czytał gazetę. Będzie mógł łatwo zaprojektować swoje indywidualne wnętrza lub sprawdzić koszt ogrzania mieszkania. A wszystko to w wirtualnym modelu, bo przecież budynek dopiero powstaje, lub jest projektowany. A inwestor już na tak wczesnym etapie inwestycji może spersonalizować swoją ofertę, zgodnie z potrzebami klienta.

Dzięki harmonogramom 4D, czyli symulacjom powstawania budynku, jesteśmy w stanie bardzo szybko wychwycić, czy to, co widzimy na ekranie komputera odpowiada stanowi faktycznemu na budowie. W ten sposób, bez szczegółowych analiz wiemy, czy budowa idzie zgodnie z planem.

A projektant? On także może odnieść sporo korzyści wdrażając BIM. Przede wszystkim może bardzo szybko zwizualizować swoją ofertę w postaci renderów lub animacji. Łatwość modyfikacji projektu umożliwi szybkie przygotowanie wielu wariantów tego samego obiektu. Korzystając z modelu 3D może bardzo szybko uzyskać model 4D (harmonogram) oraz 5D (koszt wykonania i/lub nakłady materiałowe). Te elementy mogą przekonać inwestora do wybrania właśnie naszego projektu. Jeżeli do tego doda się analizę energetyczną takiego budynku, można od razu wskazać wpływ projektowanego obiektu na środowisko, czy sprawdzić jego zgodność, z którymś z tzw. zielonych certyfikatów. Będzie to z pewnością dodatkowy atut naszego projektu.

Projektanci różnych branż, pracujący na wspólnym modelu, będą mieli lepszą kontrolę nad projektem i będą mogli uniknąć bardzo wielu kosztownych pomyłek oraz kolizji, które wynikają z pracy na nieaktualnych podkładach branżowych. *Właśnie dzięki temu, że BIM to proces, polegający na komunikacji z pozostałymi branżami i wspólnym rozwiązywaniu problemów, będziemy mieli zdecydowanie mniej niż do tej pory iteracji projektu i ponownej pracy nad tym samym projektowanym elementem. BIM daje nam też lepsze narzędzia do zarządzania dokumentacją i jej bezpieczeństwem.* Nie musimy się obawiać, że wprowadzona w modelu zmiana, nie zostanie uwzględniona na przekroju w dokumentacji, bądź w zestawieniu materiałów. Wykonawca z kolei będzie mógł zaproponować niższą ceną budowy, gdyż może zoptymalizować swoje zapasy materiałowe. Dzięki temu będzie mógł zaproponować wyższą jakość wykonania np. poprzez uniknięcie kolizji, które mogłyby zaważyć na finalnym efekcie. Dodatkowo udostępnienie inwestorowi modelu 3D z przygotowanymi zestawieniami poprzez chmurę typu Autodesk 360, pozwoli na lepszą komunikację na linii inwestor – wykonawca i prezentację różnych wariantów wykonania. W momencie odbioru budynku, będziemy mogli wykorzystać np. tablet i na bieżąco porównywać nasz wirtualny model z rzeczywistym, co pozwoli nam na lepszą kontrolę podwykonawców. Jeżeli znajdzie potrzeba poinformowania projektanta o koniecznej zmianie, można to zrobić na budowie z poziomu tabletu. W przypadku jakichkolwiek wątpliwości podczas budowy, można wykorzystać tablet jako narzędzie do komunikacji inżyniera budowy z projektantem.

Wystarczy wskazać na tablecie określony fragment modelu, dołączyć do niego rzeczywiste zdjęcia z budowy, nagrać lub napsać swój komentarz, a projektant odpowiedzialny za wskazany element zobaczy na swoim komputerze te wszystkie informacje. Jeżeli dokona modyfikacji modelu, to inżynier budowy zobaczy natychmiast te zmiany na swoim tablecie.

Wszystko to odbywa się oczywiście w czasie rzeczywistym. Taki sposób zarządzania zmianą, która zapisywana jest razem z modelem BIM na pewno pozwoli nam na lepszą komunikację w zespole. Idea pracy w oparciu o BIM pozwala także na poprawę bezpieczeństwa BHP. Mając model możemy przewidzieć pewne zagrożenia i znacznie wcześniej przygotować procedury lub zabezpieczenia, które nas przed tym uchronią. Tak samo wygląda sytuacja z logistyką dostaw. Możemy bardzo precyzyjnie przewidzieć i zmodyfikować nasz harmonogram prac tak, aby mieć pewność, że wszystkie maszyny i elementy wielkogabarytowe zostaną dostarczone do odpowiednich miejsc na budowie. W ten sposób nie będziemy musieli wykonywać kosztownych i pracochłonnych wyburzeń ścian lub ponownie montować urządzenia.

Nie zapominajmy jednak o pozostałych uczestnikach procesu. Są nimi także **urzędnicy**, którym trzeba dostarczać stosy papieru i wydruków. Dzięki BIM, łatwiej będzie im zrozumieć projekt i proces budowy oraz będą mogli szybciej uzyskać dane od inwestora np. wpływ budynku na środowisko i architekturę przestrzeni oraz infrastrukturę. Dzięki temu urzędnik będzie mógł podejmować szybsze i trafniejsze decyzje. Wariantowość pozwoli mu uzyskać najbardziej optymalny koszt inwestycji publicznych. Urzędnik szybko uzyska informację, czy inwestycja spełnia wymogi bezpieczeństwa, czy też nie.

Zarządca budynku dzięki informacjom zawartym w modelu BIM, będzie mógł szybko i bezbłędnie przewidzieć, gdzie i jakie elementy eksploatacyjne (np. zawory) będzie musiał wymienić w najbliższym czasie. Dostęp do nowych możliwości z pewnością wpłynie na obniżenie kosztów utrzymania budynku i zwiększy kontrolę nad faktycznym stanem obiektu. Dzięki symulacjom będzie mógł też sprawdzić wpływ remontów i modernizacji poszczególnych pomieszczeń lokatorów lub najemców na konstrukcję nośną lub środowisko. BIM zautomatyzuje też pewne procesy oraz przepływ informacji między najemcami i ekipami remontowymi. Wszystko to, uzyskamy dzięki jednemu modelowi z odpowiednio wyeksponowanymi informacjami. Użytkownicy takich obiektów będą mogli żądać analiz energetycznych i tak dobrać swoje wymagania do oferty, aby lokal był jak najbardziej do nich dopasowany. Będą mogli zoptymalizować akustykę oraz oświetlenie pomieszczeń, zmienić ich rozkład i odbyć wirtualne spacer po obiekcie, który jeszcze nie powstał. Niewątpliwym atutem jest fakt, iż użytkownik, będzie miał dostęp do zawsze aktualnej dokumentacji 2D i 3D.

Służby miejskie też docenią zalety BIM-u, gdy w chwili zagrożenia będą mogli szybko wytyczyć drogi ewakuacyjne i pokierować akcją w oparciu o model przestrzenny. Dzięki temu będą mogli szybciej podejmować decyzje np. w kwestii przebiecia ścian, by dostać się do uwięzionych osób. W przyszłości podczas akcji ratunkowej w całkowitej ciemności i dymie, dzięki hełmom z wyświetlaczem, czujnikiem ruchu i GPS połączonym z modelem 3D, dostaną się szybko do najbardziej newralgicznych miejsc. Natomiast informacja 3D o przebiegu poszczególnych instalacji ułatwi też dobranie np. odpowiedniego środka gaśniczego.

Oczywiście proces wdrażania tej technologii nie jest wcale łatwy, zarówno ze względu na koszty, jak i konieczność zmiany sposobu myślenia, ale końcowy efekt będzie korzystny dla wszystkich jego uczestników.

STOSOWANIE BIM W CAŁYM CYKLU ŻYCIA OBIEKTU

Kluczowym elementem decydującym o rozpoczęciu realizacji inwestycji budowlanej jest analiza finansowa przedsięwzięcia. Możliwości takiej analizy są ograniczone szczególnie, gdy zależy nam na analizie wariantowej umożliwiającej znalezienie optymalnych rozwiązań z uwzględnieniem nie tylko budowy, ale również użytkowania. Im dłuższy horyzont czasowy, tym dokładność staje się mniejsza, a liczba czynników zmiennych, trudna do uchwycenia – wzrasta. Dotyczy to szczególnie kosztów utrzymania obiektu w długiej perspektywie: 20, 30 czy więcej lat. Dlatego inwestor decydując się na realizację konkretnego projektu, rozważa przede wszystkim koszt budowy jako kluczowy element oceny finansowej efektywności inwestycji. BIM pozwala na więcej: na przeprowadzenie symulacji efektywności inwestycji w całym cyklu życia, z uwzględnieniem wpływu kosztów budowy i realizacji rozwiązań technicznych na wysokość kosztów eksploatacji.

Można zadać pytanie: czy warto analizować koszty eksploatacji? Wydaje się, że najdroższa jest sama budowa. Zależy to od tego, w jakim okresie czasu analizujemy koszty. Jeżeli w okresie 5 lat, to faktycznie realizacja obiektu jest największym kosztem, ale w skali całego życia obiektu (50 lat lub więcej) to tak nie jest. Dodatkowym argumentem jest to, iż na inwestycje często uzyskuje się dotację lub kredyt inwestycyjny, a na eksploatację, czy remont już nie.

Koszty składające się na koszt inwestycji to:

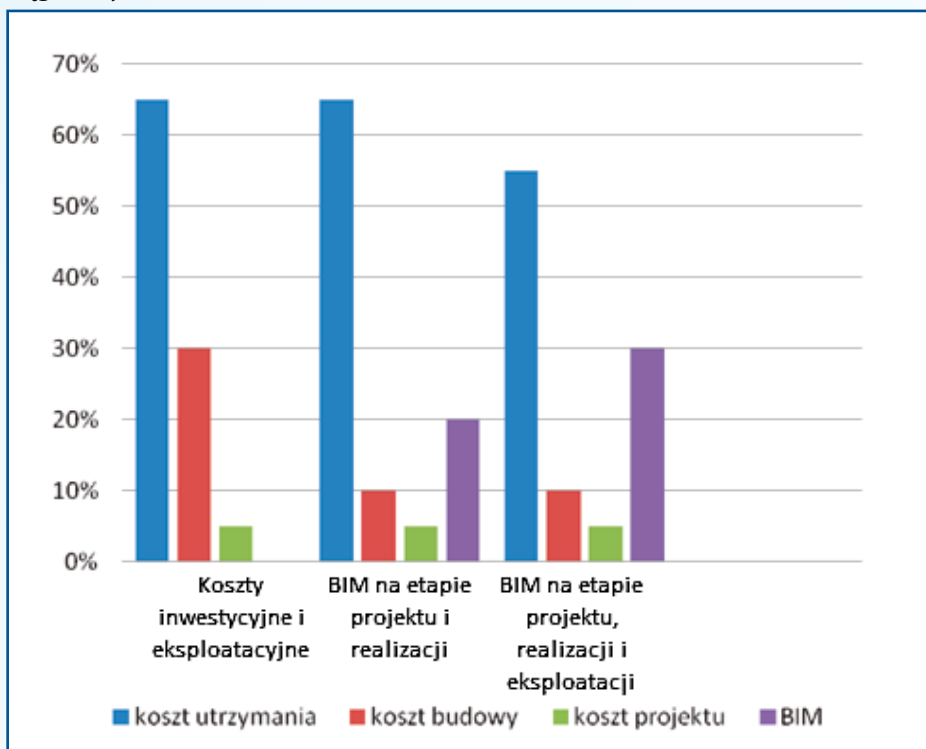
- » koszty nabycia: przygotowania inwestycji (koszt nabycia działki, uzbrojenie terenu itp.), projekt, budowa, dopuszczenie do eksploatacji,
- » koszty użytkowania: koszty wynikające z codziennego użytkowania (media i inne opłaty),
- » koszty utrzymania obiektu: remonty, przeglądy, modernizacje,
- » koszty związane z wycofaniem z eksploatacji.

Niezależne badania wykazały, że:

- » 30% realizacji przekracza zakładany budżet lub jest niezgodnych z harmonogramem,
- » 92% project managerów twierdzi, że dokumentacja techniczna jest niewystarczająca na potrzeby procesu wykonawczego,
- » 37% materiałów budowlanych jest marnowanych w trakcie realizacji inwestycji.

Według różnych źródeł koszt realizacji (projekt i budowa) obiektu budowlanego w stosunku do kosztów całkowitych ponoszonych na zbudowanie i utrzymanie obiektu w całym cyklu życia, wynosi między 20% a 30%. Koszt projektu w zależności od rodzaju oraz wielkości inwestycji wynosi od 1,5% do 8%

ciąg dalszy na str. 18

Rys. 6. Efekty zastosowania BIM na różnych etapach realizacji

kosztów budowy. Pozostałe koszty to utrzymanie budynku. Poniżej przedstawiono koszty na poszczególnych etapach inwestycji. Jak widać, BIM umożliwia największe oszczędności na etapie eksploatacji. Dodatkowo, jak wykazano wcześniej, BIM to przede wszystkim informacja, której brak może być bardzo kosztowny. Według badań okazało się, że dodatkowe koszty będące skutkiem utraty informacji wynoszą 12,4% wszystkich rocznych kosztów związanych z eksploatacją obiektów budowlanych (15,8 miliarda USD strat poniesionych przez gospodarkę USA tylko w roku 2002). Innym ważnym aspektem inwestycji publicznych jest ekologia. BIM i dostępne narzędzia umożliwiają przeprowadzenie wielokrotnych obliczeń, analiz i symulacji:

- » podwyższenia efektywności energetycznej,
- » kontrola emisji CO₂ (transport podczas budowy, produkcja materiałów, eksploatacja),
- » kontrola i zwiększenie poziomu recyklingu użytych materiałów,
- » poprawienie gospodarki odpadami,
- » analiza zabudowy całych obszarów miejskich pod kątem naturalnego przewietrzania.

BIM A UREGULOWANIA PRAWNE

W trakcie ostatniej dekady BIM (modelowanie informacji o budynku) zmienił sposób projektowania i proces budowy, istotnie wpływając na czas i koszty z nimi związane. Instytucje rządowe na świecie spostrzegły zalety BIM i zalecają korzystanie w coraz większym stopniu z procesów BIM w przetargach publicznych. Dla przykładu w Wielkiej Brytanii do 2016 r. projekty publiczne „będą wymagały w pełni współpracującego 3D BIM”.

Inne kraje, w tym Brazylia, Chiny, Korea, Singapur i Stany Zjednoczone, wprowadziły podobne wymogi dotyczące BIM w różnym zakresie. **Unia Europejska wydała w zeszłym roku dyrektywę, w której rekomenduje 28 państwom członkowskim stosowanie BIM przy zamówieniach publicznych. Polska ma 2 lata na wprowadzenie przepisów do prawa krajowego.**

Obowiązujące w naszym kraju prawo pozwala inwestorom publicznym wymagać stosowania BIM. Przy obecnym stanie prawnym, przygotowując taką inwestycję, należy zwrócić uwagę na brak polskich standardów zarówno z modelem, jak i procesem BIM. Inwestor musi bardzo precyzyjnie określić swoje wymagania: rodzaje danych, które powinien zawierać model, jakie formaty plików mają być stosowane, jaki ma być do nich dostęp, jak i na jakim poziomie szczegółowości, oraz w jakim stopniu chce uczestniczyć w procesie projektowania i budowy.

PODSUMOWANIE

Realizacja projektów z branży infrastruktury z wykorzystaniem technologii BIM nie jest zadaniem prostym. Nietypowa specyfika projektów stawia przed decydującymi się na BIM wiele wyzwań, którym trzeba sprostać wykorzystując odpowiednie narzędzia. Choć efektywne wdrożenie BIM-u w infrastrukturze wymaga licznych zmian w strukturze firm, korzyści wynikające z poniesionego wysiłku są tego warte. Projekty powstają szybciej, dokładniej i z mniejszą ilością błędów, a wszystkie te zalety przekładają się na oszczędności finansowe i znacznie większą konkurencyjność na niełatwym rynku. Technologia BIM to jedyna słuszna droga i przyszłość, która już dziś staje się teraźniejszością.

dr inż. JERZY ADAMCZYK

LITERATURA:

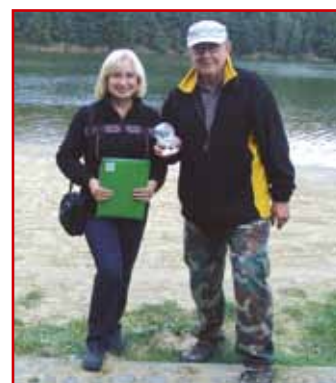
1. CMAA Owners Survey 2007
2. CMAA Owners Survey 2005
3. Movement for Innovation Industry Reports and Economist Magazine 2002
4. R. Wojdyła. Materiały INTERsoft
5. K. Rusek. IFC – rozsądny kompromis
6. D. Kasznia, J. Magiera, P. Wierzchowicki. BIM w praktyce standardy, wdrożenie, case study
7. M. Szelaąg, A. Szewczak, P. Brzyski. BIM in General Construction
8. A. Tomala. BIM innowacyjna technologia w budownictwie, podstawy, narzędzia, standardy

III Zawody Wędkarskie o Puchar Przewodniczącej LOIIB

22 września 2018 r. odbyły się III Zawody Wędkarskie LOIIB. W tym roku wędkarze walczyli o Puchar Przewodniczącej Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa. Zawody zorganizowano w miejscowości Huta Zadybska na terenie malowniczego akwenu o nieregularnych kształtach i pięknych zalesionych brzegach.

Do konkursu zgłosiło się wielu chętnych członków LOIIB z terenu całego województwa lubelskiego. Z roku na rok zawody stają się coraz bardziej popularne i przyciągają stałych oraz nowych uczestników. Spotkanie wyznaczono w godzinach rannych na terenie łowiska. Pogoda, która jak wiadomo zmienną jest, nie zniechęciła pasjonatów wędkarstwa i pomimo porannego deszczu oraz ochłodzenia wytrwali zawodnicy stawili się punktualnie na miejsce zbiórki.

Przewodnicząca LOIIB Joanna Gieroba osobiście powitała zebranych, następnie uczestnicy zostali zapoznani z regulaminem zawodów. Przystąpiono do bardzo istotnej części zawodów budzącej dużo emocji, jaką jest losowanie stanowisk, tym bardziej, że na tym łowisku stanowiska wędkarskie są rozmieszczone na obrzeżach zbiornika, w zatoczkach, na cypelkach i na każdym występują zróżnicowane warunki połowu. Następnie wszyscy zawodnicy z ogromnym potencjałem energii i wolą zwycięstwa udali się z przywiezionym ekwipunkiem na wyznaczone miejsca. Przed rozpoczęciem konkursu był przewidziany regulaminem czas na przygotowania, który każdy z wędkarzy wykorzystał na organizację swojego stanowiska, rozkładał i ustawiał wędki oraz inne niezbędne akcesoria, a głównie zachęcał i zanęcał ryby do swojej części łowiska. Nastąpił pracowity czas połowu. Jednym szczęście sprzyjało bardziej, innym mniej.

ciąg dalszy na str. 20

Samorząd zawodowy

ciąg dalszy ze str. 19

Przewodnicząca LOIIB Joanna Gieroba podtrzymywała na duchu tych, których ryby omijały i cieszyła się z tymi, którzy wędkowali skutecznie wyciągając rybę za rybą. Pogoda zmieniła się na bardziej przyjazną i humory dopisywały wszystkim zawodnikom. Ryby dały się złowić, co prawda legendy o „taaaaaakiej rybie” się nie sprawdziły, ale zawodnicy nie narzekali tylko łowili, co przyplnęło.

Šzczęściarze, a może raczej profesjonalści wyciągnęli po kilkadziesiąt rybek, głównie były to małe rybki, ale jeden z zawodników poszedł na całość i z 4 rybkami wywalczył trzecie miejsce w zawodach. Po wyczerpujących emocjach wszyscy uczestnicy spotkali się na grillu.

W pięknej, leśnej scenerii i sympatycznym nastroju dokonano podsumowania zawodów oraz ogłoszono wyniki. Najlepsi otrzymali nagrody, a wszyscy uczestnicy upominki przydatne do wędkowania. Zwycięzcą III Zawodów Wędkarskich o Puchar Przewodniczącej LOIIB został Robert Kot, który złowił 48 rybek o wadze 1,8 kg. Marek Szczepaniuk z Radzyna Podlaskiego, stały i niezłomny uczestnik zawodów od samego początku, był jak zawsze w czołówce. Złowił 42 ryby o wadze 1,00 kg, co zapewniło mu drugie miejsce w zawodach. Trzeci był Andrzej Mroczek również stały i bardzo skuteczny wędkarz – złowił tylko 4 ryby, ale o wadze 0,80 kg. To zapewniło mu trzecie miejsce w zawodach. Pozostali zawodnicy chociaż mieli skromniejsze osiągnięcia, ale nie dużo ustępowali zwycięzcom.

Po zawodach, wszyscy uczestnicy wyczerpani sportową walką z przeciwnościami i niechętną rybą spotkali się na grillu, gdzie można było porozmawiać, podzielić się wrażeniami, a co najważniejsze podsumować przebieg zawodów i nagrodzić najbardziej aktywnych. Atmosfera zawodów była sympatyczna, sprzyjająca wymianie doświadczeń zarówno wędkarskich, jak i zawodowych. Bardzo dziękujemy wędkarzom za udział w konkursie, sportową rywalizację, koleżeńską i sympatyczną atmosferę. Serdecznie zapraszamy wszystkich wędkujących członków LOIIB na kolejne już IV zawody w przyszłym roku.

Przewodnicząca LOIIB oraz autorka tej relacji osobiście uczestniczące w zawodach są pod wrażeniem zaangażowania i pasji uczestników, ich wiedzy, profesjonalizmu oraz wytrwałości i szczerze zapraszają na kolejne zawody w przyszłym roku.

TERESA STEFANIAK
Zastępca Przewodniczącej LOIIB

Uprawnienia budowlane bez tajemnic

W poprzednim biuletynie w cyklu „Uprawnienia budowlane bez tajemnic” omówiliśmy uprawnienia nadawane do 27 grudnia 2002 r. przez wojewodę, na podstawie art. 14 ust. 1 pkt 1 do 5 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (w skrócie Pb) (Dz. U. Nr 89, poz. 414 z późn. zm.), w specjalnościach: architektonicznej w ograniczonym zakresie, konstrukcyjno-budowlanej, technologii i organizacji budowy, instalacyjnej sanitarnej i instalacyjnej elektrycznej. Pozostały do omówienia uprawnienia udzielane zgodnie z art. 14 ust. 1 pkt 6 w specjalnościach innych, ustalone stosownie do art. 16 ust. 2 Pb.

Zgodnie z dyspozycją art. 16 ust. 2, w związku z art. 14 ust. 1 pkt 6 ustawy Pb ministrowie właściwi w specjalnościach nieobjętych art. 14 ust. 1 pkt 1–5, w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa, wydali akty prawne dotyczące nadawania uprawnień budowlanych.

Minister Łączności wydał rozporządzenie z dnia 10 października 1995 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie telekomunikacyjnym (Dz. U. Nr 120, poz. 581), które weszło w życie 8 listopada 1995 r., ze zmianą z dnia 18 czerwca 2001 r. (Dz. U. Nr. 71, poz. 741) obowiązującą od 18 lipca 2001 roku.

Organem właściwym do wydawania uprawnień budowlanych w budownictwie telekomunikacyjnym był Główny Inspektor Państwowej Inspekcji Telekomunikacyjnej i Pocztovej.

Zgodnie z § 2 rozporządzenia uprawnienia budowlane w telekomunikacji były udzielane w specjalnościach instalacyjnych w zakresie sieci, linii, instalacji i urządzeń dla:

- 1) telekomunikacji przewodowej wraz z infrastrukturą towarzyszącą,
- 2) telekomunikacji radiowej.

W zależności od zakresu uprawnień wymagane było posiadanie odpowiedniego lub pokrewnego wykształcenia wyższego albo odpowiedniego wykształcenia średniego, odbycie wymaganej praktyki zawodowej i zdanie egzaminu lub posiadanie co najmniej wykształcenia zasadniczego zawodowego, dyplomu mistrza i zdanie egzaminu.

Uprawnienia budowlane w telekomunikacji zgodnie z § 4 ust. 1 były wydawane w zakresie ograniczonym do projektowania lub kierowania robotami budowlanymi lub nieograniczonym łącznie do projektowania i kierowania, a zgodnie z ust. 2 ustanowiono specjalizacje w ramach specjalności instalacyjnych w zakresie sieci, linii, instalacji i urządzeń w telekomunikacji:

- 1) przewodowej wraz z infrastrukturą towarzyszącą, dotyczącej urządzeń liniowych i stacyjnych,
- 2) radiowej, dotyczącej obiektów nadawczych radiofonii i telewizji naziemnej oraz nadawczych i odbiorczych obiektów radiokomunikacyjnych.

Zakres ten obowiązywał do 18 lipca 2001 r. Po zmianie z dnia 18 czerwca 2001 r. w § 4 ust. 1 otrzymał brzmienie: Uprawnienia budowlane w telekomunikacji mogą być wydawane do:

- 1) projektowania,
- 2) kierowania robotami budowlanymi,
- 3) projektowania i kierowania robotami budowlanymi;

oraz dodano ust. 1a. w brzmieniu: Uprawnienia budowlane w telekomunikacji są wydawane bez ograniczeń lub w ograniczonym zakresie w specjalizacjach, o których mowa w ust. 2 pozostawiając go bez zmian.

Uprawnienia do projektowania bez ograniczeń (§ 5 ust. 1) w danej specjalności stanowiły również podstawę do sprawdzania projektów w specjalizacjach objętych tymi uprawnieniami. Po zmianie rozporządzenia dodano w § 5 ust. 2 w brzmieniu: Uprawnienia do projektowania bez ograniczeń oraz w zakresie ograniczonym do specjalizacji, o której mowa w § 4 ust. 2 pkt 1, z ograniczeniem do linii, instalacji i urządzeń liniowych, stanowią podstawę do sporządzania w tym zakresie projektów zagospodarowania terenu i działki.

Uprawnienia do wykonywania pracy na stanowisku majstra i kierowania w powierzonym zakresie robotami w budownictwie telekomunikacyjnym (§ 6) stanowiły podstawę do wykonywania tych czynności w zakresie objętym rzemiosłem określonym w dyplomie mistrza.

W świetle powyższych zmian, uprawnienia w budownictwie telekomunikacyjnym należy odczytywać zgodnie z treścią decyzji i w oparciu o przepisy obowiązujące w dacie jej wydania.

Rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z 20 grudnia 1996 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w dziedzinie transportu kolejowego

Drugim aktem prawnym wydanym zgodnie z dyspozycją art. 16 ust. 2 Pb było rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 20 grudnia 1996 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w dziedzinie transportu kolejowego (Dz. U. z 1997 r. Nr 4, poz. 23), które weszło w życie 29 stycznia 1997 r., ze zmianą rozporządzeniem z dnia 26 czerwca 2002 r. (Dz. U. Nr 108, poz. 952), która weszła w życie 1 sierpnia 2002 roku.

W § 2 i 3 rozporządzenie określiło możliwość nadawania uprawnień w dziedzinie transportu kolejowego w następujących specjalnościach:

- 1) **linie**, węzły i stacje kolejowe – przez co należy rozumieć: wszystkie tory kolejowe, w tym również tory kolei linowo-terenowych, wraz z instalacjami i urządzeniami technicznymi obejmującymi obiekty związane z budową torów kolejowych, jak również typowe lub powtarzalne mosty o długości całkowitej do 10 m i przepusty oraz place ładunkowe, perony i rampy z wiatami,
- 2) **urządzenia zabezpieczenia i sterowania ruchem kolejowym** – przez co należy rozumieć instalacje i urządzenia techniczne służące do zabezpieczenia i sterowania ruchem kolejowym, w tym również urządzenia zabezpieczenia ruchu na skrzyżowaniach linii kolejowej z drogą w jednym poziomie,
- 3) **kolejowe sieci elektroenergetyczne** – przez co należy rozumieć instalacje i urządzenia techniczne zasilania i sterowania kolejowej sieci trakcyjnej oraz urządzenia elektroenergetyki na obszarach kolejowych.

ciąg dalszy na str. 22

ciąg dalszy ze str. 21

Uprawnienia budowlane w dziedzinie transportu kolejowego nadawane były do:

- 1) (§ 5 ust. 1) projektowania bez ograniczeń i sprawdzania projektów budowlanych w specjalności objętej tymi uprawnieniami,
- 2) (§ 6 ust. 1) projektowania i kierowania robotami w ograniczonym zakresie w specjalności linii, węzły i stacje kolejowe,
- 3) (§ 6 ust. 2) projektowania i kierowania robotami w ograniczonym zakresie w specjalności urządzenia zabezpieczenia i sterowania ruchem kolejowym,
- 4) (§ 6 ust. 3) projektowania i kierowania robotami w ograniczonym zakresie w specjalności kolejowe sieci elektroenergetyczne,
- 5) (§ 5 ust. 2) wykonywanie pracy na stanowisku majstra budowlanego i kierowania w powierzonym zakresie robotami budowlanymi.

Do uzyskania uprawnień w danej specjalności wymagane było, w zależności od zakresu uprawnień, posiadanie odpowiedniego lub pokrewnego wykształcenia wyższego albo odpowiedniego wykształcenia średniego, odbycie wymaganej praktyki zawodowej i zdanie egzaminu bądź posiadanie co najmniej wykształcenia zasadniczego zawodowego, dyplomu mistrza i zdanie egzaminów.

Uprawnienia budowlane bez ograniczeń nadawane były w zakresie:

- 1) **linie, węzły i stacje kolejowe,**
- 2) **urządzenia zabezpieczenia i sterowania ruchem kolejowym,**
- 3) **kolejowe sieci elektroenergetyczne.**

Uprawnienia budowlane w ograniczonym zakresie w specjalności **linie, węzły i stacje kolejowe** stanowiły podstawę do:

- 1) projektowania (§ 6 ust. 1 pkt 1):
 - a) układów torowych, z wyjątkiem układów torowych w węzłach i stacjach oraz układów torowych wymagających uwzględnienia wpływów eksploatacji górniczej,
 - b) remontów linii kolejowych, węzłów i stacji,
 - c) budowy i remontów bocznic kolejowych,
 - d) budowy i remontów obiektów technologicznie związanych z układem torowym, zaliczanych do specjalności linii, węzły i stacje kolejowe,
- 2) kierowania robotami budowlanymi w zakresie (§ 6 ust. 1 pkt 2):
 - a) budowy i remontów linii kolejowych, węzłów i stacji, z wyłączeniem kierowania pomiarami geodezyjnymi,
 - b) budowy i remontów bocznic kolejowych,
 - c) budowy i remontów obiektów technologicznie związanych z układem torowym, zaliczanych do specjalności linii, węzły i stacje kolejowe.

Uprawnienia budowlane w ograniczonym zakresie w specjalności **urządzenia zabezpieczenia i sterowania ruchem kolejowym** (§ 6 ust. 2 pkt 1) stanowiły podstawę do:

- 1) projektowania dopuszczonych do stosowania systemów i urządzeń sterowania ruchem, z wyjątkiem urządzeń komputerowych (w brzmieniu do 31 lipca 2002 r.); projektowania dopuszczonych do stosowania systemów i urządzeń sterowania ruchem (w brzmieniu od 1 sierpnia 2002 r.),
- 2) kierowania robotami budowlanymi, o których mowa w pkt 1.

Uprawnienia budowlane w ograniczonym zakresie w specjalności **kolejowe sieci elektroenergetyczne** (§ 6 ust. 3 pkt 1) stanowiły podstawę do:

- 1) projektowania adaptacji projektów typowych lub powtarzalnych konstrukcji sieci trakcyjnej, urządzeń elektrotrakcji i elektroenergetyki kolejowej,
- 2) kierowania robotami budowlanymi, o których mowa w pkt 1.

Uprawnienia budowlane (§ 5 ust. 2) do wykonywania pracy na stanowisku majstra budowlanego i kierowania w powierzonym zakresie robotami budowlanymi stanowiły podstawę do wykonywania tych czynności w zakresie objętym rzemiosłem określonym w dyplomie mistrza, z wyłączeniem robót budowlanych przy obiektach zabytkowych.

Decyzje o nadaniu uprawnień budowlanych do dnia 31 lipca 2002 r. wydawał Okręgowy Inspektor Kolejnictwa, a od 1 sierpnia 2002 r. Wojewoda, właściwy według miejsca zamieszkania wnioskodawcy.

W świetle powyższej zmiany rozporządzenia, uprawnienia budowlane w dziedzinie transportu kolejowego należy odczytywać zgodnie z treścią decyzji i w oparciu o przepisy obowiązujące w dacie jej wydania.

Powyższe rozporządzenie w § 21 zobligowało osoby posiadające uprawnienia budowlane, potwierdzanie wykonania czynności związanych z pełnieniem samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie, pieczęcią której wzór określił załącznik nr 2 do rozporządzenia.

Rozporządzenie Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 11 lipca 2001 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie wykonywanych z użyciem materiałów wybuchowych

Następnym aktem prawnym wydanym na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy Pb, było rozporządzenie Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 11 lipca 2001 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie wykonywanych z użyciem materiałów wybuchowych (Dz. U. Nr 92, poz. 1026), które weszło w życie 18 września 2001 r. ze zmianą z dnia 9 maja 2003 r. (Dz. U. Nr 98, poz. 900) obowiązującą od 18 czerwca 2003 roku.

Uprawnienia w powyższym zakresie wydawane były łącznie do projektowania i kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń (§ 5 ust. 1 rozporządzenia).

Do uzyskania uprawnień wymagane było zgodnie z § 4 rozporządzenia (w brzmieniu do 18 czerwca 2003 r.) posiadanie wyższego wykształcenia technicznego o kierunku budownictwo lub wyższego wykształcenia w zakresie inżynierii wojskowej, odbycie praktyki zawodowej i złożenie egzaminu z wynikiem pozytywnym.

Po zmianie § 4 otrzymał brzmienie: do uzyskania uprawnień budowlanych było wymagane posiadanie wyższego wykształcenia technicznego o kierunku:

- 1) budownictwo,
- 2) inżynieria wojskowa,
- 3) górnictwo i geologia w specjalności eksploatacji złóż, oraz odbycie praktyki zawodowej i złożenie egzaminu z wynikiem pozytywnym.

Uprawnienia wydawał Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego.

Powyższe trzy rozporządzenia obowiązywały do dnia 1 grudnia 2004 r. Zostały uchylone ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy Prawo budowlane (Dz. U Nr 93, poz. 888).

JERZY KAMIŃSKI
Sekretarz Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej
LOIIB

Sędziowie i rzecznicy na szkoleniu

W dniach 28 i 29 września 2018 r. w Białowieży odbyło się szkolenie sędziów i rzeczników odpowiedzialności zawodowej z Kujawsko-Pomorskiej, Lubelskiej i Podlaskiej OIIB. Omawiano głównie tryb postępowania rzeczników odpowiedzialności zawodowej i sądów dyscyplinarnych w postępowaniu w sprawach odpowiedzialności zawodowej w budownictwie.

Na szkolenie do Białowieży licznie przybyli rzecznicy odpowiedzialności zawodowej i sędziowie z trzech okręgowych izb. Lubelską Izbę reprezentowali: Andrzej Bałaban, Henryk Bujak, Zbigniew Dobrowolski, Henryk Korczewski, Kazimierz Kostrzanski, Sławomir Krasuski, Władysław Król, Leniak, Zenon Misztal, Roman Nowak, Władysław Rawski, Krzysztof Sierpień, Zbigniew Szcześniak, Katarzyna Trojanowska-Żuk, Eugeniusz Urban, Anna Woźnicka i Iwona Żak. W obradach uczestniczył też Andrzej Leniak z LOIIB, członek Krajowego Sądu Dyscyplinarnego.

Szkolenie, które prowadził mecenas Krzysztof Zając miało głównie na celu omówienie nowego trybu postępowania rzeczników odpowiedzialności zawodowej i sądów dyscyplinarnych w postępowaniu w sprawach odpowiedzialności zawodowej w budownictwie oraz spraw wpływających do sądów dyscyplinarnych oraz rzeczników odpowiedzialności zawodowej w zakresie odpowiedzialności zawodowej i dyscyplinarnej członków PIIB.

Uczestnikom szkolenia podobał się sposób przekazywania informacji. Przytaczano bowiem obowiązujący przepis, a następnie na praktycznych przykładach omawiano sposób jego zastosowa-

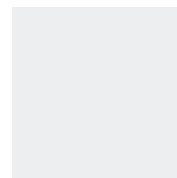

nia. Przedstawiono postępowania rzeczników i sądów dyscyplinarnych, jakie często występują w trakcie prowadzonych spraw. Przykłady umieszczano na pojedynczych kartkach, a uczestnicy szkolenia losowo je wyciągali. Następnie przedstawiali sposób, w jaki prowadziliby postępowanie wyjaśniające danej sprawy. Po zajęciu stanowiska przez kursanta wywiązywała się ogólna dyskusja umiejętnie prowadzona przez mecenasa K. Zająca.

Zajęcia były ciekawe i na pewno spełniły swoją rolę, gdyż poszerzyły naszą wiedzę teoretyczną i praktyczną.

HENRYK KORCZEWSKI (RED)

**Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności
Zawodowej – koordynator LOIIB**

GAZ-SYSTEM Oddział w Rembelszczyźnie AKTYWIZUJE RYNEK USŁUG PROJEKTOWYCH

Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. Oddział w Rembelszczyźnie zaprasza do współpracy biura projektowe wielu specjalności.

Przygotowując się do realizacji planów inwestycyjnych na lata 2019–2021 aktywizujemy rynek projektowy w zakresie obiektów gazowych, telekomunikacyjnych, elektroenergetycznych, ogólnobudowlanych, sanitarnych, dróg i placów.

Prosimy o przysłanie maila potwierdzającego Państwa zainteresowanie udziałem w realizacji usług projektowych na adres e-mail:

komunikacja.rembelszczyzna@gaz-system.pl

Jednocześnie zapraszamy wszystkich Dostawców do udziału w postępowaniach przetargowych prowadzonych przez GAZ-SYSTEM Oddział w Rembelszczyźnie publikowanych na naszej stronie internetowej: **<https://zakupy.gaz-system.pl>**

Specustawa mieszkaniowa

Z dniem 22 sierpnia 2018 r. weszła w życie opublikowana w Dzienniku Ustaw pod poz. 1496 ustawa z dnia 5 lipca 2018 r. – o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących. Określa ona zasady oraz procedury przygotowania i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących, a także standardy ich lokalizacji i realizacji.

Warto na wstępie uściślić, że według rzeczonyj ustawy: **inwestycja mieszkaniowa** – to przedsięwzięcie obejmujące budowę, zmianę sposobu użytkowania lub przebudowę, w wyniku której powstanie budynek lub budynki mieszkalne wielorodzinne o łącznej liczbie lokali mieszkalnych nie mniejszej niż 25 lub budynki mieszkalne jednorodzinne o łącznej liczbie nie mniejszej niż 10, wraz z urządzeniami budowlanymi z nimi związanymi, drogami wewnętrznymi, a także roboty budowlane niezbędne do obsługi oraz prawidłowego wykonania tych prac. Inwestycję mieszkaniową stanowią również części budynków przeznaczone na działalność handlową lub usługową, a inwestycje towarzyszące – to inwestycje w zakresie budowy, zmiany sposobu użytkowania lub przebudowy: sieci uzbrojenia terenu, dróg publicznych, obiektów infrastruktury publicznego transportu zbiorowego, obiektów działalności kulturalnej, tzw. żłobków, przedszkoli, szkół, placówek wsparcia dziennego, placówek opieki zdrowotnej, dziennych domów pomocy, obiektów służących działalności pożytku publicznego, obiektów sportu i rekreacji, terenów zieleni urządzonej, obiektów budowlanych przeznaczonych na działalność handlową lub usługową, o ile służą obsłudze mieszkańców budynków będących przedmiotem inwestycji mieszkaniowej.

Inwestycji mieszkaniowych lub inwestycji towarzyszących nie wolno lokalizować na terenach podlegających ochronie przed lokalizowaniem lub zabudową na podstawie odrębnych przepisów (dot. np. ochrony przyrody, obszarów zagrożonych powodziami), chyba że w trybie przepisów przewidujących tę ochronę inwestor uzyska zgodę na lokalizację inwestycji mieszkaniowej lub inwestycji towarzyszącej. Inwestycję mieszkaniową lub inwestycję towarzyszącą realizuje się niezależnie od istnienia lub ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, pod warunkiem, że nie jest sprzeczna ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz uchwałą o utworzeniu parku kulturowego. Warunek niesprzeczności ze studium nie dotyczy terenów, które w przeszłości były wykorzystywane jako tereny: kolejowe, wojskowe, produkcyjne lub usług pocztowych, a obecnie funkcje te nie są na tych terenach realizowane.

Procedury przygotowawcze przy realizacji inwestycji mieszkaniowej

Przygotowanie do realizacji inwestycji mieszkaniowej obejmuje sporządzenie koncepcji urbanistyczno-architektonicznej (dalej KUA), uzasadniającej rozwiązania funkcjonalno-przestrzenne inwestycji mieszkaniowej, z uwzględnieniem charakteru zabudowy miejscowości i okolicy, w której inwestycja mieszkaniowa ma być zlokalizowana.

KUA, zawiera w szczególności informacje w zakresie:

- 1) struktury funkcjonalnej zabudowy i zagospodarowania terenu, w szczególności określenie podstawowych funkcji zabudowy i zagospodarowania terenu;
- 2) układu urbanistycznego zespołów zabudowy i kompozycji architektonicznej obiektów o funkcji podstawowej;

- 3) przebiegu głównych elementów sieci uzbrojenia terenu oraz dróg publicznych i wewnętrznych niezbędnych dla obsługi proponowanej zabudowy i zagospodarowania terenu;
- 4) etapów realizacji proponowanej zabudowy i zagospodarowania terenu;
- 5) powiązania przestrzennego planowanej inwestycji z terenami otaczającymi.

Do KUA, załączona winna być wizualizacja proponowanej zabudowy i zagospodarowania terenu sporządzona w sposób umożliwiający zapoznanie się z nią osobom nieposiadającym wiedzy specjalistycznej. Koncepcję może sporządzać tylko uprawniona osoba (członek izby architektów z uprawnieniami).

W przypadku zamiaru realizacji inwestycji mieszkaniowej inwestor powinien wystąpić, za pośrednictwem wójta (burmistrza, prezydenta miasta), z wnioskiem o ustalenie lokalizacji inwestycji (w tym towarzyszącej) do właściwej miejscowo rady gminy. Jednocześnie trzeba podkreślić, iż ustalenie lokalizacji, nie może obejmować terenów przeznaczonych pod inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym i nie może obejmować terenów wymagających uzyskania zgody na przeznaczenie gruntów rolnych poza granicami administracyjnymi miast na cele nierolnicze, wynikającej z przepisów o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Rada gminy podejmuje uchwałę – o ustaleniu lokalizacji, lub odmowie ustalenia lokalizacji inwestycji w terminie 60 dni od dnia złożenia przez inwestora wniosku.

Uwaga: Jeżeli uchwała o ustaleniu lokalizacji, nie może być podjęta w terminie, przewodniczący rady gminy jest obowiązany w tym terminie powiadomić inwestora, podając powody opóźnienia oraz wskazując nowy termin podjęcia uchwały, nie dłuższy jednak niż 30 dni od dnia upływu terminu.

Wniosek inwestora powinien zawierać m.in.:

- 1) określenie granic terenu objętego wnioskiem, przedstawionych na kopii mapy zasadniczej lub w przypadku jej braku, na kopii mapy ewidencyjnej;
- 2) określenie planowanej min. i max. pow. użytkowej mieszkań oraz min. i max liczby mieszkań;
- 3) określenie zakresu inwestycji przeznaczonego na działalność handlową lub usługową oraz określenie zmian w dotychczasowym sposobie zagospodarowania i uzbrojenia terenu;
- 4) analizę powiązania inwestycji mieszkaniowej z uzbrojeniem terenu;
- 5) charakterystykę inwestycji mieszkaniowej, obejmującą określenie:
 - a) zapotrzebowania na wodę, energię oraz sposobu odprowadzania lub oczyszczania ścieków;
 - b) planowanego sposobu zagospodarowania terenu oraz charakterystyki zabudowy i zagospodarowania terenu;
 - c) charakterystycznych parametrów technicznych inwestycji mieszkaniowej oraz danych charakteryzujących jej wpływ na środowisko;
- 6) wskazanie, w jakim zakresie planowana inwestycja nie uwzględnia ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w przypadku wniosku o ustalenie lokalizacji na terenie, dla którego obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego;
- 7) wskazanie, że planowana inwestycja nie jest sprzeczna ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy,
- 8) wykazanie, że inwestycja mieszkaniowa odpowiada standardom.

Do wniosku, dołącza się:

- 1) koncepcję urbanistyczno-architektoniczną;

- 2) oświadczenie inwestora, że nie zachodzi kolizja lokalizacji inwestycji mieszkaniowej z inwestycjami realizowanymi na terenie objętym innymi specustawami;
- 3) konieczne uzgodnienie;
- 4) decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, jeżeli jest wymagana
- 5) porozumienie zawarte z gminą na realizację inwestycji towarzyszących (o ile zostało zawarte).

Wójt (burmistrz, prezydent miasta) nie później niż w terminie **3 dni** od dnia zamieszczenia wniosku, na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej gminy, a jeżeli gmina nie ma strony podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej na stronie internetowej gminy, powiadamia o możliwości przedstawiania opinii (przez 22 organy wymienione w art.7 omawianej specustawy ustawy mieszkaniowej – w tym właściwego: wojewodę, marszałka województwa i starostę). Wskazane ustawą organy, muszą przekazać opinię w terminie **21 dni** od dnia otrzymania powiadomienia. Nieprzekazanie opinii w tym terminie uznaje się za **brak zastrzeżeń**. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) powinien przekazać inwestorowi do wiadomości opinię nie później niż w terminie **3 dni** od otrzymania tej opinii.

Wójt (burmistrz, prezydent miasta) nie później niż w terminie **3 dni** od dnia zamieszczenia wniosku, na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej gminy, a jeżeli gmina nie ma strony podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej na stronie internetowej gminy, powinien również wystąpić o uzgodnienie wniosku z właściwym:

- 1) **organem administracji geologicznej** – w odniesieniu do terenów występowania udokumentowanych złóż kopalin oraz przestrzeni objętych wyznaczonymi terenami górnictwami dla kopalin stanowiących przedmiot działalności wydobywczej;
- 2) **wojewódzkim konserwatorem zabytków** – w odniesieniu do obszarów i obiektów objętych formami ochrony konserwatorskiej oraz ujętych w gminnej ewidencji zabytków lub wykazie;
- 3) **zarządcą drogi** – w zakresie, w jakim projektowana inwestycja przebiega przez nieruchomości wchodzące w skład pasa drogowego, przylega do nieruchomości wchodzących w skład pasa drogowego lub powoduje ograniczenia w sposobie zagospodarowania pasa drogowego.

W/w organy, powinny dokonać uzgodnień w terminie **21 dni** od dnia otrzymania wystąpienia. Nieprzedstawienie przez nich stanowiska w tym terminie uznaje się za uzgodnienie wniosku. Właściwy wójt (burmistrz, prezydent miasta) winien przekazać inwestorowi do wiadomości stanowisko nie później niż w terminie 3 dni od otrzymania stanowiska w tej sprawie.

W ślad za tym – wójt (burmistrz, prezydent miasta) **przedkłada radzie gminy** projekt uchwały, o **lokalizacji inwestycji mieszkaniowej** (ewentualnie z inwestycjami towarzyszącymi) wraz z opiniami i uwagami oraz wynikiem dokonanych uzgodnień i nie później niż w terminie **3 dni** od dnia podjęcia przez radę gminy uchwały, przekazuje ją inwestorowi, wraz z ewentualną informacją o nieprzedstawieniu opinii lub stanowiska przez któryś z organów w wyznaczonym terminie.

Uwaga: Ustalenie lokalizacji, nie może być uzależnione od zobowiązania inwestora do spełnienia świadczeń lub warunków niewynikających z odrębnych przepisów.

Uchwała o ustaleniu lokalizacji podlega publikacji w wojewódzkim dzienniku urzędowym.

Realizacja inwestycji mieszkaniowych (zgodnie z tą specustawą) jest również możliwa na obszarze kolejowym (o ile nie uniemożliwia zarządzania, eksploatacji i utrzymania infrastruktury kolejowej oraz nie powoduje zagrożenia bezpieczeństwa prowadzenia ruchu kolejowego) oraz na obszarze portów i przystani morskich (o ile, nie uniemożliwia zarządzania, eksploatacji i utrzymania infrastruktury portowej i nie powoduje zagrożenia dla bezpieczeństwa morskiego, a także dla transportu towarów).

Uwaga: Zgodnie z unormowaniami obowiązującej „specustawy mieszkaniowej” – ilekroć w odrębnych przepisach realizacja inwestycji mieszkaniowej uzależniona jest od zgodności lub nienaruszenia przeznaczenia lub sposobu wykorzystywania nieruchomości wynikającego z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, wymóg ten uważa się za spełniony w zakresie wynikającym z ustalenia wydanej lokalizacji oraz uzgodnienia z właściwym zarządcą infrastruktury kolejowej lub portowej.

UWAGA: Do spraw określonych wyżej w rozdziale 2 omawianej „specustawy mieszkaniowej” nie stosuje się przepisów ustawy KPA!

Ustalona ustawą – standardy lokalizacji i realizacji inwestycji mieszkaniowych

Inwestycję mieszkaniową lokalizować można na terenie, który ma zapewniony:

- 1) **bezpośredni dostęp do drogi publicznej**, w tym poprzez zjazd albo dostęp pośredni poprzez drogę wewnętrzną, której parametry zapewniają wymagania dotyczące ochrony przeciwpożarowej, określone w przepisach odrębnych, przy czym minimalna szerokość drogi nie może być mniejsza niż **6 m**;
- 2) zgodnie z zapotrzebowaniem, **dostęp do sieci wodociągowej i kanalizacyjnej**;
- 3) zgodnie z zapotrzebowaniem, **dostęp do sieci elektroenergetycznej.**

Inwestycję mieszkaniową wg obowiązującej specustawy lokalizuje się:

- 1) **w odległości nie większej niż 1000 m**, a w miastach, w których liczba mieszkańców przekracza 100 000 mieszkańców – **500 m**, od przystanku komunikacyjnego;
- 2) w odległości nie większej niż **3000 m**, a w miastach, w których liczba mieszkańców przekracza 100 000 mieszkańców – **1500 m**, od:
 - a) **szkoły podstawowej**, która jest w stanie przyjąć nowych uczniów;
 - b) **przedszkola**, które jest w stanie zapewnić wychowanie przedszkolne dzieciom.

Inwestycję mieszkaniową wielorodzinną lokalizować można na terenie **zapewniającym dostęp do urządzonych terenów wypoczynku** oraz rekreacji lub sportu o powierzchni stanowiącej co najmniej iloczyn planowanej liczby mieszkańców oraz wskaźnika wynoszącego **4 m²**. Zapewnienie dostępu następuje poprzez lokalizację w odległości nie większej niż **3000 m**, a w miastach, w których liczba mieszkańców przekracza 100 000 mieszkańców, **1500 m**.

Budynki objęte inwestycją mieszkaniową:

- 1) **poza miastami oraz w miastach**, w których liczba mieszkańców nie przekracza 100 000 mieszkańców – nie mogą być wyższe niż **4 kondygnacje nadziemne**;
- 2) **w miastach**, w których liczba mieszkańców przekracza 100 000 mieszkańców – nie mogą być wyższe niż **14 kondygnacji nadziemnych**.

Przygotowanie i realizacja inwestycji towarzyszących

Uchwałę o ustaleniu **lokalizacji inwestycji towarzyszącej**, na wniosek **inwestora**, podejmuje **rada gminy**. Wniosek o podjęcie uchwały o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej może odnosić się do całości lub części tej inwestycji. Taka uchwała o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej wiąże zarządcę drogi w zakresie zezwolenia na zajęcie pasa drogowego w celu umieszczenia w pasie drogowym uzbrojenia terenu wchodzącego w skład inwestycji, o ile ich umieszczenie nie zagraża bezpieczeństwu ruchu drogowego lub miałyby doprowadzić do utraty uprawnień z tytułu gwarancji lub rękojmi w zakresie budowy, przebudowy lub remontu dróg. Zarządca drogi wydaje odpowiednie zezwolenie w terminie **30 dni** od dnia złożenia wniosku. Właściwy **zarządca drogi** nie później niż w terminie **3 dni** od dnia złożenia wniosku zawiadamia organ wyższego stopnia o złożeniu wniosku o wydanie zezwolenia na zajęcie pasa drogowego.

ciąg dalszy na str. 26

ciąg dalszy ze str. 25

W przypadku niewydania zezwolenia w terminie, organ wyższego stopnia, a w przypadku Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad – **minister właściwy do spraw transportu, wymierza zarządcy drogi, w drodze decyzji, karę w wysokości 500 zł za każdy dzień zwłoki.**

Przed podjęciem uchwały o ustaleniu lokalizacji **inwestycji towarzyszącej** gmina może zawrzeć z inwestorem porozumienie określające sposób realizacji **inwestycji towarzyszącej**. W przypadku zawarcia przez inwestora porozumienia z gminą, której wykonywaniu zadań własnych służy inwestycja towarzysząca, gmina ta obowiązana jest **zapewnić funkcjonowanie tej inwestycji.**

Postępowanie w sprawie pozwolenia na budowę inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących

Uchwała o ustaleniu lokalizacji inwestycji mieszkaniowej (dalej **LIM**) **wiąże organ wydający pozwolenie na budowę.** W przypadku, gdy na podstawie uchwały LIM, **zostanie wydana decyzja o pozwoleniu na budowę**, pozostałe uchwały wydane w odniesieniu do tego samego terenu **wygasają.** Ilekroć w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – **Prawo budowlane** jest mowa o decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, rozumie się przez to także **uchwałę o ustaleniu lokalizacji inwestycji mieszkaniowej lub inwestycji towarzyszącej.**

W przypadku realizacji inwestycji mieszkaniowej w trybie niniejszej ustawy:

- 1) **do wniosku o pozwolenie na budowę należy dołączyć uchwałę LIM;**
- 2) **przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego właściwy organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza zgodność projektu budowlanego z uchwałą LIM;**
- 3) **do zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części należy dołączyć uchwałę LIM.**

Jeżeli realizacja inwestycji mieszkaniowej wymaga zgody wodno-prawnej, zgodę tę wydaje właściwy organ Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w terminie nie dłuższym niż **30 dni** od dnia złożenia wniosku o jej wydanie.

Budynki wybudowane w ramach inwestycji mieszkaniowej lub inwestycji towarzyszącej w trybie niniejszej ustawy **wymagają uzyskania decyzji o pozwoleniu na użytkowanie.** Pozwolenie na użytkowanie wydaje właściwy **powiatowy inspektor nadzoru budowlanego.** Właściwy powiatowy inspektor nadzoru budowlanego, wydając pozwolenie na użytkowanie, **kontroluje również spełnienie przez inwestycję mieszkaniową lub inwestycję towarzyszącą zgodności ze standardami,** o których mowa w **art. 17–19** (standardy lokalizacji i realizacji). Stwierdzenie niespełnienia tych standardów stanowi również przesłankę **odmowy wydania pozwolenia na użytkowanie.**

Pozwolenie na użytkowanie obiektu budowlanego przeznaczonego na działalność handlową lub usługową **wyda się nie wcześniej niż przed wydaniem pozwolenia na użytkowanie inwestycji mieszkaniowej.** Po uzyskaniu decyzji o pozwoleniu na użytkowanie, **nie można dokonać zmiany sposobu użytkowania części obiektu budowlanego, z wyjątkiem części przeznaczonej na działalność handlową lub usługową.**

Ponadto na wniosek inwestora w **decyzji o pozwoleniu na budowę inwestycji mieszkaniowej** właściwy organ **zezwała** (o ile zachodzi potrzeba), w zakresie niezbędnym do realizacji inwestycji, **na usunięcie drzew lub krzewów znajdujących się na nieruchomościach objętych uchwałą o ustaleniu lokalizacji inwestycji mieszkaniowej** (art. 32). Rozstrzygnięcie **w sprawie zezwolenia na usunięcie drzew lub krzewów,** właściwy organ **podejmuje po uzgodnieniu z wójtem (burmistrzem, prezydentem miasta),** a w przypadku nieruchomości lub jej części, wpisanej do rejestru zabytków z **wojewódzkim konserwatorem zabytków.**

Decyzji **o pozwoleniu na budowę może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności, gdy jest to niezbędne ze względu**

na ważny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony (art. 33). **Odwołanie od decyzji o pozwoleniu na budowę rozpatruje się w terminie 21 dni.**

W postępowaniu przed organem wyższego stopnia oraz przed sądem administracyjnym **nie można uchylić decyzji o pozwoleniu na budowę w całości ani stwierdzić jej nieważności, gdy wadą dotknięta jest tylko część decyzji dotycząca części inwestycji, nieruchomości lub działki.**

Ograniczenia w korzystaniu z nieruchomości w związku z realizacją inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących

Właściwy organ w decyzji o **pozwoleniu na budowę ogranicza sposób korzystania z nieruchomości objętej uchwałą o ustaleniu lokalizacji inwestycji mieszkaniowej lub uchwałą o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej przez udzielenie zezwolenia na zakładanie i przeprowadzenie ciągów, przewodów, urządzeń i obiektów, niezbędnych do korzystania z inwestycji mieszkaniowej lub inwestycji towarzyszącej, o ile właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie wyraża na to zgody** (art. 35). W odniesieniu do w/w nieruchomości, do wniosku o pozwolenie na budowę inwestor **dołącza oświadczenie o przeprowadzonych rokowaniach i braku zgody właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości,** chyba że wniosek dotyczy nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym. W takim przypadku do wniosku o pozwolenie na budowę **nie dołącza się oświadczenia o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane.** Właścicielowi, użytkownikowi wieczystemu lub osobie, której przysługują inne prawa rzeczowe na nieruchomości, przysługuje od inwestora **odszkodowanie,** w wysokości uzgodnionej z inwestorem, w przypadku udostępnienia nieruchomości na podstawie decyzji o pozwoleniu na budowę. Jeżeli w terminie **30 dni,** licząc od dnia, w którym inwestor zgodnie z decyzją, uprawniony jest do wejścia na teren nieruchomości, nie dojdzie do uzgodnienia, **każda ze stron może się zwrócić do właściwego organu wydającego decyzję o pozwoleniu na budowę o ustalenie wysokości odszkodowania.** Inwestor, nie później niż w terminie **3 dni** po zakończeniu działań uzasadniających ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, jest obowiązany przywrócić nieruchomość do stanu poprzedniego.

Jeżeli:

- 1) **przywrócenie nieruchomości do stanu poprzedniego nie jest możliwe albo powoduje nadmierne trudności lub koszty, lub**
- 2) **w trakcie okresu udostępnienia powstały szkody, które nie zostały uwzględnione w odszkodowaniu**
 - **właścicielom, użytkownikom wieczystym lub osobom, którym przysługują ograniczone prawa rzeczowe, przysługuje od inwestora odszkodowanie.**

W przypadku, gdy sieć uzbrojenia terenu związana z inwestycją mieszkaniową lub inwestycją towarzyszącą **wymaga przejścia przez tereny śródlądowych wód płynących, dróg publicznych lub obszary kolejowe, inwestor jest uprawniony do zajęcia tego terenu.**

Uwaga: Do inwestycji mieszkaniowej lub inwestycji towarzyszącej, w granicach administracyjnych miast, na podstawie przepisów „Specustawy mieszkaniowej” – **nie stosuje się przepisów o ochronie gruntów rolnych i leśnych w zakresie gruntów rolnych.**

Omówiona ustawa ma stracić swoją moc z dniem 31 grudnia 2028 r.

Na koniec warto podkreślić, iż zamiast długo oczekiwanego **Kodeksu budowlanego,** który miał uporządkować i uprościć proces inwestycyjno-budowlany oraz wyrugować obowiązujące w tym zakresie „specustawy” – doczekaliśmy się nowej specjalnej ustawy dla budownictwa mieszkaniowego.

mgr inż. WIESŁAW BOCHEŃCZYK

PREZYDIUM OKRĘGOWEJ RADY LOIIB

Joanna Gieroba – przewodnicząca
 Teresa Stefaniak – zastępca przewodniczącej
 Tomasz Grzeszczak – zastępca przewodniczącej
 Janusz Iberszer – zastępca przewodniczącej
 Jan Ludwik Ziółek – sekretarz
 Zbigniew Mitura – skarbnik
 Henryk Miduch – członek
 Janusz Wójtowicz – członek

CZŁONKOWIE OKRĘGOWEJ RADY LOIIB

Leszek Boguta
 Adam Borowy
 Jarosław Buczek
 Grzegorz Dobosz
 Krzysztof Jurycki
 Bogdan Kucharski
 Bolesław Matej
 Zbigniew Miłoś
 Andrzej Mroczek
 Zbigniew Szcześniak
 Krzysztof Tajer
 Zdzisław Tworek
 Tadeusz Wagner
 Ireneusz Wójcik

OKRĘGOWA KOMISJA KWALIFIKACYJNA

Wiesław Nurek – przewodniczący
 Jerzy Kasperek – wiceprzewodniczący
 Andrzej Pichla – wiceprzewodniczący
 Jerzy Kamiński – sekretarz
 Andrzej Adamczuk
 Jerzy Adamczyk
 Lech Dec
 Grzegorz Dębowski
 Dariusz Flak
 Janusz Fronczyk
 Marcin Górecki
 Anna Halicka
 Maria Kosler
 Tomasz Lis
 Stanisław Plechawski
 Edward Woźniak

OKRĘGOWA KOMISJA REWIZYJNA

Wojciech Szewczyk – przewodniczący
 Andrzej Chmielowski
 Anna Krasnodębska-Ciołek
 Tadeusz Małaj
 Andrzej Szkuat
 Dariusz Zaorski

OKRĘGOWY SĄD DYSCIPLINARNY

Władysław Król – przewodniczący
 Zbigniew Dobrowolski
 Andrzej Gwozda
 Kazimierz Kostrzanowski
 Józef Koszut
 Sławomir Krasuski
 Zenon Misztal
 Roman Nowak
 Władysław Rawski
 Katarzyna Trojanowska-Żuk
 Anna Woźnicka
 Iwona Żak
 Kazimierz Żbikowski

OKRĘGOWI RZECZNIICY ODPOWIEDZIALNOŚCI ZAWODOWEJ

Henryk Korczewski – Koordynator
 Andrzej Bałaban
 Henryk Bujak
 Paweł Góra
 Krzysztof Sierpień
 Eugeniusz Urban

DELEGACI NA KRAJOWE ZJAZDY W KADENCJI 2018–2022

Joanna Gieroba
 Tomasz Grzeszczak
 Janusz Iberszer
 Andrzej Leniak
 Henryk Miduch
 Zbigniew Mitura
 Wiesław Nurek
 Teresa Stefaniak
 Zbigniew Szcześniak
 Wojciech Szewczyk
 Janusz Wójtowicz

Składki członkowskie

Członkowie Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa zobowiązani są do opłacania w 2019 r. następujących składek:

1. NA KONTO OKRĘGOWEJ IZBY:

- a) opłata wpisowa w wysokości 100 zł wpłacana jednorazowo przy rejestracji wniosku o wpis na listę członków lub przy ponownym wpisie po skreśleniu z listy członków,
- b) miesięczna składka członkowska na okręgową izbę (29 zł), płatna jednorazowo za 12 miesięcy w wysokości 348 zł lub w dwóch ratach po 174 zł każda (za 6 miesięcy).

2. NA KONTO KRAJOWEJ IZBY:

- a) miesięczna składka członkowska na Krajową Izbę (6 zł), wnoszona jednorazowo za cały rok w wysokości 72 zł,
- b) opłata roczna na ubezpieczenie OC w wysokości 70 zł.

Łączna składka na Krajową Izbę to 142 zł płacone jednorazowo za 12 miesięcy.

Każdy członek LOIIB ma przypisane indywidualne konta: do wpłaty składki na LOIIB i do wpłaty składki na Krajową Izbę i ubezpieczenie OC. Numery kont indywidualnych można sprawdzić na stronie internetowej LOIIB: (www.lub.piib.org.pl) w zakładce „Lista członków” oraz na stronie PIIB (www.piib.org.pl).

Dyżury pełnione przez członków organów LOIIB w 2018 r.

Członkowie Prezydium Okręgowej Rady

Pełnią dyżury we wtorki godz. 14.00–16.00, s. 115

- » Zastępca przewodniczącej mgr inż. Teresa Stefaniak – 22.05.2018, 21.08.2018, 27.11.2018
- » Zastępca przewodniczącej mgr inż. Janusz Iberszer – 12.06.2018, 25.09.2018, 11.12.2018
- » Zastępca przewodniczącej mgr inż. Tomasz Grzeszczak – 10.07.2018, 23.10.2018

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej

Pełni dyżur w pierwszą środę miesiąca, godz. 15.00–16.00, s. 102, tel. 81 534-78-12

Członkowie Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej

Pełnią dyżur w drugi wtorek miesiąca, godz. 16.00–17.00, s. 115

- » dr inż. Wiesław Nurek – 10.07.2018, 09.10.2018,
- » mgr inż. Jerzy Kasperek – 08.05.2018, 14.08.2018, 13.11.2018
- » inż. Jerzy Kamiński – 12.06.2018, 11.09.2018, 11.12.2018

Radca Prawny

Pełni dyżur w sali 102, tel. 81 534-78-12

- » w każdy piątek o godz. 9.00–11.00
- » w każdy czwartek o godz. 9.00–11.00

Dyżury organów LOIIB pełnione są w biurze Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Lublinie przy ul. Bursaki 19.

Dzień Budowlanych w LOIIB

